Περιοδος 2η,
Νο 54
Ιουλης '96
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Σ' αυτο το φυλλο

Τι οδηγησε στο πολεμο του '74
σελ. 6-7

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

Απολυσεις, μειωση μισθων, αυξηση επιτοκιων

Τερμα στη λιτοτητα και πολεμοκαπηλεια

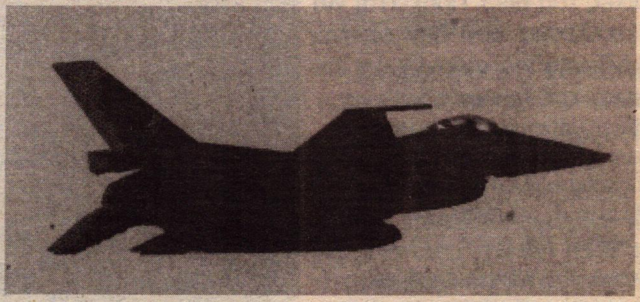

Λεφτα για σχολεια και νοσοκομεια

Αφηνουν τα νοσοκομεια να ρημαξουν, και χτιζουν αεροπορικες βασεις και ναυσταθμους για να στηριξουν τα πολεμοκαπηλα δογματα τους.

Αρνουνται να προσλαβουν γιατρους και νοσοκομους αλλα προσλαμβανουν εκατονταδες στρατιωτικους.

Λενε οτι δεν εχουν λεφτα για το Σχεδιο Υγειας αλλα ξοδευουν πανω απο ενα εκατομμυριο λιρες την ημερα για εξοπλισμους.

αναλυση στη σελ. 3

ΕΔΕΚ

"Μετεξελιξη" ή στο κατωφλι πιο βαθιας κρισης;

Στις βουλευτικες του περασμενου Μαη η πτωση της ΕΔΕΚ προκαλεσε μεγαλες ρωγμες μεσα στο κομμα. Το 8% δεν προκειται απλα για το μικροτερο ποσοστο απο το 1985 (11%) αλλα ερχεται να προστεθει στην πολιτικη κριση που περνα η ΕΔΕΚ απο τις προεδρικες του 1993. Προκειται για αποτελεσμα που δεν αφηνει περιθωριο για συγκαλυψη ευθυνων της ηγεσιας.

Η πολιτικη κριση εκφραστηκε και στη συνεδρια της Κ.Ε. της ΕΔΕΚ (16/6) που συζητησε τα αποτελεσματα των εκλογων. Ποτέ αλλοτε η ηγεσια της ΕΔΕΚ δεν ειχε υποστει τετοια καταιγιστικη κριτικη. Ορισμενα στελεχη της εισηγηθηκαν την επανιδρυση του κομματος, αλλαγη του ονοματος και του εμβληματος.

Παρα την εντονη συζητηση και κριτικη το κειμενο της αποφασης της Κ.Ε. δειχνει οτι τα πολιτικα προβληματα κουκουλωθηκαν με την ελπιδα μιας Παγκυπριας Συνδιασκεψης το φθινοπωρο που θα συζητησει την "μετεξελιξη" του κομματος.

Για την ηγεσια η αποτυχια στις εκλογες οφειλεται οπουδηποτε αλλού - λασπολογια, ψιθυρολογια, πολωση, οργανωτικες αδυναμιες - εκτος απο την ιδια την πολιτικη της. Φταιει ακομα κι ο κοσμος "που δεν πηρε τα μηνυματα" ενω ο Λυσσαριδης στην ομιλια του στο Συνεδριο του ΠΑΣΟΚ μιλησε για *«βολεμενη προσφυγια και αβολευτη διχοτομηση»* για να δικαιολογησει τις απωλειες του κομματος αναμεσα στους προσφυγες.

Απο το '74 στο '96

Μετα το πραξικοπημα και τον πολεμο του '74 υπηρξε μια ριζοσπαστικοποιηση κυρια αναμεσα σ'ενα κομματι της νεολαιας που στραφηκε τοτε προς την ΕΔΕΚ λογω της αντιστασης στο πραξικοπημα. Η ηγεσια της ΕΔΕΚ αποφασισε τοτε την "μετεξελιξη" του κομματος ενστερνιζομενη στοιχεια και την φρασεολογια ενος μαχητικου αριστερου εθνικισμου και κανοντας μια στροφη απο το χωρο του κεντρου, προσθετοντας στην ονομασια της το "Σοσιαλιστικο Κομμα" με εμβλημα την κοκκινη γροθια.

Με την καταρρευση των καθεστωτων του ανατολικου μπλοκ η ηγεσια της ΕΔΕΚ απεβαλε καθε αναφορα για σοσιαλιστικο μετασχηματισμο της κοινωνιας και στραφηκε καθαρα στον "ευρωπαϊκο δημοκρατικο σοσιαλισμο", τρεχοντας να ενταχθει στην Σοσιαλιστικη Διεθνη.

Απο την αποψη της κοινωνικης συνθεσης του κομματος ή των δεσμων του με την οργανωμενη εργατικη ταξη η ΕΔΕΚ δεν μπορει να χαρακτηριστει σαν αριστερο ή εργατικο κομμα. Συμφωνα με στοιχεια του 1986 το ποσοστο της αναμεσα στους εργατες ηταν 7% στους ειδικευμενους και 4% στους ανειδικευτους, ενω αναμεσα στους επιχειρηματιες διευθυντες 18%.

Εκεινο ομως που χαρακτηριζει με συνεπεια την ΕΔΕΚ ολα αυτα τα χρονια ειναι ο εθνικισμος της. Η ηγεσια της συναγωνιζεται σημερα τον Ματση και τον Αρχιεπισκοπο σε εθνικιστικες κορωνες και ελληνικοτητα. Συναγωνιζεται τους δεξιους εθνικιστες στις πολεμοχαρες κραυγες για αποστολη ελληνικου στρατου, για το "ενιαιο δογμα" και διεκδικει απο τους *Νεους Οριζοντες* την πατροτητα της πολιτικης της "αντιομοσπονδιας" και επιστροφης στο "ενιαιο κρατος".

Ειναι πολλοι οι εδεκιτες που στις προεδρικες του '93 δεχτηκαν ψυχρολουσια με την "ουδετεροτητα" της ΕΔΕΚ που ανοιξε το δρομο στο Συναγερμο. Στις προσφατες βουλευτικες φανηκε καθαρα πως καποιος κοσμος μεσα στο ιδιο το κομμα με γνησια αντιδεξια διαθεση ηταν αδυνατο να την εκφρασει μεσα απο την ΕΔΕΚ.

Αυτη την συζητηση βεβαια η ηγεσια της ΕΔΕΚ δεν θελει να την κανει γι'αυτο ψαχνει ενοχους (ΑΚΕΛ) που "λεηλατησαν" τους ψηφους της!

Δυο τασεις

Η συγκρουση μεσα στην ηγεσια δεν γινεται μεσα στο κενο αλλα σε μια περιοδο οπου τα αδιεξοδα της κυβερνησης Κληριδη φαινονται καθαρα. Τρια χρονια λιτοτητας, επιθεσεων στο βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων, σωβινισμου και αναβιωσης του γριβισμου και της ΕΟΚΑ Β βαζουν επιτακτικα το ερωτημα πως θα φυγει η δεξια;

Ειναι χαρακτηριστικο οτι οι βουλευτικες εδειξαν πως η κοινωνικοοικονομικη πολιτικη παραμερισε το κυπριακο που κατα τον *Οικονομικο Ταχυδρομο "κατα κοινη ομολογια το Κυπριακο απ'αυτες τις βουλευτικες ηταν περιπου εξοριστο"* (30/5/96).

Μεσα σ'αυτο το σκηνικο ερχονται να μετρηθουν οι αποψεις που προβαλλουν οι δυο τασεις που υπαρχουν μεσα στο κομμα με κοινη συλλογιστικη πως να κερδηθουν οσοι μεταναστευσαν απο την ΕΔΕΚ.

Η μια ταση βλεπει διαλογο με ολες τις πολιτικες δυναμεις με στοχο τις συγκλισεις θεσεων, βασικα πανω στο κυπριακο αφου δεν θεωρει οτι το θεμα ειναι ιδεολογικο *"Οπως δεν μου πηγαινε ο αντικομμουνισμος, δεν μου παει κι ο αντιδεξισμος"* δηλωνει ο Λυσσαριδης (*Φιλελευθερος*). Στοχος ειναι ενα πολυσυλλεκτικο κομμα με ισχυρη ηγεσια που απλα να κατεβαζει την πολιτικη.

Η αλλη ταση βλεπει "ρεαλιστικα" οτι, για να διαδραματισει η ΕΔΕΚ ρολο "εθνικης πρωτοπορειας" πρεπει πρωτα ν'ανακοπει η συρρικνωση του κομματος. Γι'αυτο θεωρει οτι προτεραιοτητα εχουν οι συμμαχιες με 'ομορες' (γειτονικες) δυναμεις - κυρια με το ΑΚΕΛ - αφου "προσδιοριστει επακριβως" το ιδεολογικο στιγμα του κομματος.

Ομως καμια πτερυγα της ΕΔΕΚ δεν εχει να προσφερει προοπτικη στην εργατικη ταξη αλλα ουτε και αμφισβητει την αποκλειστικη προσκολληση του κομματος στο "εθνικο" και προπαντος την ακρατη εθνικιστικη σταση της που για χρονια ακολουθει με συνεπεια. Γι'αυτο ειναι λαθος για ορισμενους αριστερους να ζωγραφιζουν την εικονα οτι η πτερυγα Χ#Δημητριου και Θεοδωρου ειναι ο προοδευτικος συνομιλητης της αριστερας.

Οι εθνικιστες δεν χρειαζονται την ΕΔΕΚ αφου εχουν τον φυσικο τους χωρο στην ακρα δεξια του "Ελλας-Ελληνων-Χριστιανων". Οσο για την σοσιαλδημοκρατια υπαρχει το ΑΚΕΛ με ριζες στο εργατικο κινημα που καθιστα την ΕΔΕΚ κακη απομιμηση.

Η ΕΔΕΚ μπορει να παραπαιει ειτε στην ουρα του ΑΚΕΛ ειτε στο αντιπαλο στρατοπεδο. Το 8% των βουλευτικων του Μαη ειναι το κατωφλι μιας νεας ακομα πιο βαθιας κρισης κι οχι το εφαλτηριο της ανασυνταξης και "μετεξελιξης" για την ΕΔΕΚ. Καμια αλλαγη στη "φυσιογνωμια" ή στα συμβολα της δεν μπορει να πεισει οποιονδηποτε αριστερο αγωνιστη οτι αποτελει "εναλλακτικη προταση".

Εκεινο που χειαζεται ειναι το χτισιμο μιας επαναστατικης οργανωσης που θα μπορει να δωσει τις μαχες στους εργατικους αγωνες, εναντια στον εθνικισμο, εναντια στη δεξια και που θαχει στοχο τον σοσιαλισμο.

Αυτη η προοπτικη βρισκεται εξω απο τις γραμμες της ΕΔΕΚ και οχι μεσα στην παρατεινομενη κριση ενος ακρατου εθνικισμου με "ιδεολογικο στιγμα".

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Ο εμπρησμος στα γραφεια του ΑΚΕΛ

Ευθυνεται η πολιτικη του σοβινισμου

Στις 23 του Ιουνη ενας εμπρησμος στα γραφεια του ΑΚΕΛ στη Λαρνακα ηρθε να προστεθει στον καταλογο των επιθεσεων σε γραφεια αριστερων οργανωσεων και συνδικατων.

Λιγο πριν τις εκλογες ειχε προηγηθει η βομβιστικη επιθεση στα γραφεια της ΠΕΟ στη Λεμεσο και λιγο αργοτερα ακολουθησε επιθεση στο μνημειο των Καβαζογλου - Μισιαουλη στη Αθηαινου. Λιγες μερες μονο πριν τον εμπρησμο στη Λαρνακα οι σωβινιστες προκαλεσαν και παλι επεισοδια σε βαρος του βουλευτη του ΑΚΕΛ Α. Φιλιππου κατα την διαρκεια μνημοσυνου καποιου αγωνιστη της ΕΟΚΑ με πρωταγωνιστη το ιδιο ατομο που περυσι πεταξε το στεφανι του ΑΚΕΛ κατα το μνημοσυνο του Αυξεντιου.

Η κυβερνηση προχωρησε αμεσως στη συλληψη δυο γνωστων στοιχειων, που μπηκαν στα γραφεια του ΑΚΕΛ ταχα για να κλεψουν λεφτα ενω ο φιλοκυβερνητικος τυπος τους παρουσιασε και σαν οπαδους του ΑΚΕΛ αφηνωντας μαλιστα το υπονοουμενο οτι το ΑΚΕΛ τους εβαλε να τα κανουν για να προκαλεσει πολιτικη αναταραχη.

Αυτο ειναι μια χυδαια δικαιολογηση οχι μονο του εμπρησμου στη Λαρνακα αλλα δινει ετοιμη και τη δικαιολογια για τον καθε επιδοξο σοβινιστη, αντιακελικο, αντιαριστερο που θα θελησει στο μελλον να κτυπησει γραφεια αριστερων οργανωσεων.

Σιγουρα ολες αυτες οι επιθεσεις δεν ειναι καθολου τυχαια και μεμονωμενα γεγονοτα. Ανεξαρτητα απο το ποιοι εκαψαν τα γραφεια του ΑΚΕΛ στη Λαρνακα ο πραγματικος υπευθυνος για τους εμπρησμους και τις επιθεσεις ειναι πρωτα και κυρια η κυβερνηση που με την ελληνοκεντρικη πολιτικη της και το σωβινισμο στρωνει το χαλι στους ακροδεξιους σωβινιστες και τους νοσταλγους της ΕΟΚΑ Β για να βγαινουν ανοιχτα και να προκαλουν. Με την αποκατασταση των 62, την ηρωοποιηση και τα επισημα μνημοσυνα και την ανεγερση μνημειου για τον δολοφονο, αρχηγο της ΕΟΚΑ Β, τον Γριβα, εχει δωσει επισημη αναγνωριση και καλυψη στους οπαδους του Γριβισμου και των μεθοδων τους.

Δυστυχως η απαντηση του ΑΚΕΛ σε ολες αυτες τις επιθεσεις ηταν απλως η καταδικη οσων «με τις ενεργειες τους αυτες απειλουν το ηπιο πολιτικο κλιμα, το εσωτερικο μας μετωπο και την ενοτητα του λαου» ενω καλουσε τους οπαδους και υποστηριχτες του σε αυτοσυγκρατηση. Μα για ποιο ηπιο πολιτικο κλιμα μιλα το ΑΚΕΛ, για ποιο εσωτερικο μετωπο και ποια αυτοσυγκρατηση; Αυτα δεν ειναι τα εργα απλως καποιων μεμονομενων «ανεγκεφαλων» που παρεκτρεπονται αλλα η λογικη καταληξη της πολιτικης των «ενιαιων πολεμικων δογματων», που λεει «η Κυπρος ειναι ελληνικη» και δηλωνει «ο τουρκος ειναι παντα τουρκος». Η λογικη συνεπεια αυτων ειναι το «καλος τουρκος ο νεκρος τουρκος» και το «φιλοτουρκοι θα πεθανετε».

Η εργατικη ταξη δεν εχει αναγκη καμμια ενοτητα και κανενα «εσωτερικο μετωπο» με τους οπαδους αυτης της πολιτικης. Αντιθετα χρειαζεται μια πολιτικη συγκρουσης με αυτους που να τους κοβει το δρομο. Αυτο δεν σημαινει οτι η αριστερα πρεπει να κανει τα ιδια με τους ακροδεξιους σοβινιστες αλλα οτι συγκρουεται και κονταρει την πολιτικη που τους ανοιγει το δρομο.

Κονταρει τη πολιτικη του ελληνοκεντρισμου και των πολεμικων δογματων οχι με μασημενα λογια για την υποσταση του κρατους αλλα καταγγελοντας την επιθετικοτητα της δικης μας πλευρας και την προσπαθεια να ξαναεπιβαλει στους τουρκοκυπριους ενα καθεστως σαν αυτο πριν το '74, καταπιεσης, σφαγων και εξαθλιωσης.

Κονταρει τη πολιτικη που λεει οτι εχουν προτεραιοτητα οι δαπανες για εξοπλισμους και οχι για μισθους, κοινωνικες παροχες και εργα. Κονταρει τη πολιτικη που αφηνει τα σχολεια και τα νοσοκομεια να ρημαξουν για να δινει απλοχερα στους βιομηχανους και τους στρατοκρατες.

Με τετοιου ειδους κινητοποιησεις μπορουμε να φραξουμε το δρομο στους νοσταλγους της ΕΟΚΑ Β και θα αναγκασουμε τους καθε λογης σοβινιστες να επιστρεψουν στους υπονομους της ιστοριας οπου ειναι η μονη θεση που τους αξιζει.

Ντινος Ιασωνος

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

«Καλομαθημενοι» ειναι οι καπιταλιστες
οχι αλλες θυσιες για χαρη τους

Καλομαθημενους» αποκαλεσε ο προερδος της Κεντρικης Τραπεζας, Αυξεντης Αυξεντιου τους ελληνοκυπριους εργαζομενους γιατι *«θελουν και μισθους και αναπτυξιακα εργα και αμυνα»*.

Μας δουλευει ο τυπος. Δεν φτανει που μας παιρνουν με το ζορι το χαρατσι της ταχα «εκτακτης εισφορας για την αμυνα» ερχονται να δικαιολογησουν τη λιτοτητα και τις επιθεσεις εναντια στις εργατικες καταχτησεις με τους στρατιωτικους εξοπλισμους.

Ποιος τους ειπε οτι οι εργαζομενοι και οι νεολαιοι θελουν τους εξοπλισμους, θελουν πολεμικα δογματα, στρατιωτικη θητεια, εφεδρειες και ασκησεις;

Ας ρωτησουν τους νεολαιους στα κεντρα καταταξης ποσοι απο αυτους θελουν να πανε να χαραμισουν δυο απο τα καλυτερα τους χρονια για να εχει αξιομαχο στρατο η Κυπριακη Δημοκρατια, και να κανουν τους πολεμοκαπηλους σχεδιασμους τους οι πολιτικαντηδες της αρχουσας ταξης και οι καραβαναδες.

Ας ρωτησουν τους εφεδρους αν θελουν να τους τραβουν στα χωραφια, τα αντισκοινα, τα κουνουπια και τη βρωμια στις διαφορες ασκησεις τυπου «Νικηφορους», «Δημητρες» και αλλα παρομοια.

Ας ρωτησουν οσους εζησαν τις εμπειριες του '74 αν θελουν να ξαναζησουν αυτοι ή τα παιδια τους παρομοιες καταστασεις. Αν θελουν να ξαναζησουν την εμπειρια των νεκρων, των ακροτηριασμενων, των αγνοουμενων, των βιασμων γυναικων, της προσφυγιας και του ξεριζωμου.

Ας ρωτησουν ακομα τους χιλιαδες εργαζομενους και συνταξιουχους που στηβαζονται καθε μερα στα κρατικα νοσοκομεια και περιμενουν με τις ωρες για μια απλη εξεταση ή μηνες και χρονια για μια επεμβαση, αν προτιμουν να αγοραζει τανκς η κυβερνηση και να προσλαμβανει ΕΠΥ αντι να αγοραζει εξοπλισμο για τα νοσοκομεια και να προσλαμβανει γιατρους και νοσοκομους.

Ας ρωτησουν τους μαθητες και τους εκπαιδευτικους αν προτιμουν να στοιβαζονται 30 και 35 στη καθε ταξη, να πεφτουν οι σουβαδες στα κεφαλια τους ή να ψοφουν απο το κρυο το χειμωνα και να τρελλαινονται απο τη ζεστη το καλοκαιρι για να αγοραζει η κυβερνηση στρατιωτικα ελικοπτερα και βομβες.

Ας ρωτησουν τους φοιτητες αν δεχονται να μην γινει η Πανεπιστημιουπολη ή η φοιτητικη εστια για να χτιστουν στρατιωτικα αεροδρομια.

Ας ρωτησουν την μανα της μικρης Ελενας Μενελαου που πεθανε στο νοσοκομειο της Λαρνακας επειδη δεν υπηρχε ενας αξονικος τομογραφος για να δουν οι γιατροι την ζημια που ειχε στο κεφαλι, αν προτιμα να αγοραζει η κυβερνηση δεκαδες τεθωρακισμενα που το καθενα στοιχιζει δυο φορες οσο ενας αξονικος τομογραφος.

Οι συνεχεις εφεδρειες και ασκησεις δημιουργουν ενα πολεμικο κλιμα στρατικοποιησης μεσα στη κοινωνια

Συμφεροντα

Οι μονοι που θελουν τους εξοπλισμους, το στρατο και τα πολεμικα δογματα ειναι οι καπιταλιστες και η κυβερνηση που τους αντιπροσωπευει γιατι ειναι οι μονοι που τα χρειαζονται για να προστατευουν και να εξυπηρετουν τα συμφεροντα τους.

Οι εργατες δεν εχουν τιποτα να μοιρασουν με τους εργατες αλλων χωρων. Οι πολεμοι δεν γινονται για τα φτωχικα των εργατων αλλα για τα συμφεροντα των καπιταλιστων, των βιομηχανων, των ξενοδοχων, των εφοπλιστων, των εμπορων. Για να μπορουν αυτοι ολοι να εξασφαλιζουν τις οικονομικες εξορμησεις τους, αγορες, πρωτες υλες οπως το πετρελαιο, εμπορικες διοδους και γενικα για να εχουν τη δυνατοτητα να βγαζουν και να αυξανουν τα κερδη τους.

Τετοιοι πολεμοι ειναι αδικοι και αντιδραστικοι και δεν εχουν καμια σχεση με τα συμφεροντα των εργατων.

Γι αυτο και αυτοι που τους αποφασιζουν δεν ειναι οι εργατες αλλα οι καπιταλιστες και οι κυβερνησεις που διαχειριζονται το συστημα για λογαριασμο τους. Αυτοι ειναι που με τους ανταγωνισμους και τη φαγομαρα τους οδηγουν εκατομμυρια εργαζομενους, κυριως νεολαιους στα σφαγεια των πολεμων.

Να μας παρατησει ησυχους λοιπον ο κυριος Αυξεντιου και οι ομοιοι του. Αν θελουν στρατους και εξοπλισμους και πολεμους, ας καταταγουν οι ιδιοι, ας πολεμησουν αυτοι και ας σκοτωθουν μονοι τους.

Πολεμοκαπηλεια

Στο ιδιο μοτιβο ο Κασουλιδης ο κυβερνητικος εκπροσωπος δικαιολογουσε το δογμα λεγοντας οτι αυτο ειχε αποτελεσματα αφου: *«τοσα χρονια που πετουν τουρκικα αεροπλανα πανω απο την Κυπρο οι αμερικανοι δεν ανησυχησαν ενω τωρα που πετουν και ελληνικα ανησυχησαν»*.

Δεν ξερουμε αν ανησυχουν ή οχι οι αμερικανοι απο αυτο τον παρανοϊκο ανταγωνισμο εξοπλισμων, ασκησεων και αντιπαραθεσεων, στη περιοχη μας αλλα εμεις σιγουρα εχουμε τρομαξει για το που μπορουν να οδηγησουν.

Παιζουν τρελλα παιχνιδια πολεμου για να εξασφαλισουν τις επιδιωξεις και τα συμφεροντα τους και τους ειναι αδιαφορο αν αυτο φαιρνει τον κινδυνο μιας νεας θερμης συγκρουσης πιο κοντα.

Τους ειναι αδιαφορο αν οι ασκησεις «σε πραγματικες συνθηκες» πολεμου μπορει να σημαινουν περισσοτερα ατυχηματα στα οποια χανουν τη ζωη τους φανταροι. Τα τρια τελευταια χρονια υπαρχει μια αυξηση στα «ατυχηματα» αλλα και στις αυτοκτονιες στο στρατο εξαιτιας της εντατικοποιησης της θητειας.

Οχι θυσιες

Οι εργαζομενοι, στη Κυπρο την Ελαδα και τη Τουρκια πληρωσαν μεχρι τωρα πολυ ακριβα τον ανταγωνισμο και τη φαγωμαρα των αρχουσών τους ταξεων. Οχι μονο με αιμα αλλα και με στερησεις και θυσιες.

Για δεκαετιες το κυπριακο ειναι το ροπαλο με το οποιο κυβερνηση και εργοδοτες κτυπουν απο πανω την ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη καθε φορα που ζητα κατι.

«Δεν μπορειτε να παρετε αυξησεις γιατι χρειαζομαστε λεφτα για οπλα για να αντιμετωπισουμε τον Αττιλα» μας λενε. Τα ιδια επαναλαμβανει και σημερα ο Αυξεντιου.

Οι θυσιες της εργατικης ταξης οχι μονο δεν προκειται να την προστατεψουν απο το κινδυνο ενος νεου πολεμου αλλα βοηθουν για να ερθει πιο κοντα. Οι τεραστιοι εξοπλισμοι των τελευταιων 5 χρονων και το «δογμα» ειναι που εδωσαν τη δυνατοτητα στην ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη να παιζει πολεμοκαπηλα παιχνιδια.

Εκεινο που χρειαζομαστε ειναι μια πολιτικη που να λεει οχι στη λιτοτητα και την πολεμοκαπηλεια. Οχι στις θυσιες για χαρη των εξοπλισμων. Ετσι οχι μονο στελνουμε ενα μηνυμα φιλιας και εμπιστοσυνης στους εργατες της αλλης πλευρας και απομακρυνουμε τον κινδυνο πολεμου, αλλα προστατευουμε και τους εαυτους μας απο τις ροπαλιες των ελληνοκυπριων καπιταλιστων και των γερακιων του πολεμου.

Μαρξισμος
οχι μονο για αρχαριους

Τρεις συζητησεις πανω στα βασικα του Μαρξισμου

- **Η ιστορια των πρωτων σοσιαλιστικων κομματων**
- **Τι ειναι ρεφορμισμος**
- **Τι ειδους κομμα χρειαζομαστε**

Κυριακη πρωΐ στις 28 Ιουλη
ωρα 10:00πμ. - 1:30μμ.
Ξενοδοχειο Aqua-Marina, Λεμεσος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Το παρτυ του Ιουνη με τις 1034 λιρες που μαζεψε, εδωσε μια γερη ωθηση στην οικονομικη μας εξορμηση. Αλλες 70 λιρες δοθηκαν σαν ενισχυση απο συντροφους ή μαζευτηκαν στα πουληματα της εφημεριδας, ανεβαζοντας το συνολικο ποσο που μαζευτηκε μεχρι τωρα στις 1341 λιρες.

Οι Λαχνοι που κερδισαν δωρα στο Παρτυ ειναι: 1188, 1369, 1321, 1285, 0218, 0303, 1538, 0230, 0646.

Ευχαριστουμε οσους συνεφεραν δωρα, φαγητα, ποτα, ή βοηθησαν στην οργανωση του Παρτυ, καθως επισης και οσους με τη συμμετοχη τους συνεβαλαν στην επιτυχια του.

4000

3000

2000

1000

0

Αντρεας Παπαντρεου

Κληρονομια του το πιο δεξιο ΠΑΣΟΚ

Κανενας πολιτικος, συμπεριλαμβανομενων και των πολιτικων του αντιπαλων, κανενα καναλι της τηλεορασης, καμμια εφημεριδα δεν παραλειψε να χαρακτηριζει ξανα και ξανα τον Παπανδρεου σαν τον «χαρισματικο ηγετη που εφυγε αφηνοντας ενα δισαναπληρωτο κενο πισω του». Τον ηγετη που ηγηθηκε και εκτισε ενα δυνατο κομμα με επιρροη, που μεσα σε οκτω χρονια (1974 - 1981) καταφερε να το οδηγησει στην εκλογικη νικη και την εξουσια.

Τετοιου ειδους αντιληψεις περι χαρισματικων ηγετων που χωρις αυτους ειμαστε χαμενοι και χωρις αυτους ουτε κινητοποιησεις γινονται ουτε μαζικα κινηματα πραγματοποιουνται, ειναι καθ' ολα λανθασμενες.

Το ΠΑΣΟΚ απο το 1974 και μετα εγινε ενα μαζικο ισχυρο κομμα, χαρη στη συνδεση του με το εργατικο κινημα. Χιλιαδες εργατες με τις πιο δυναμικες απεργιες εχτισαν τα εργατικα τους συνδικατα και μεγαλο μερος των εργατων αυτων εφτιαξαν τις τοπικες και τις κλαδικες οργανωσεις του ΠΑΣΟΚ.

Η ηγεσια του ΠΑΣΟΚ καμμια σχεση δεν εχει με εκεινους τους αγωνες των εργατων που πολλες φορες ξεσπουσαν ερημην τους και πολλες φορες αντιθετα στη θεληση τους.

Οσες φορες ομως κι' αν η τηλεοραση και ο τυπος επικαλεστει το κενο που αφηνει ο «μεγαλος ηγετης», η πραγματικοτητα ειναι αλλη για το ποιος ηταν ο Πανανδρεου, τι εκανε και τι αφησε πισω του. Η μονη πραγματικη κληρονομια του Παπανδρεου ειναι η κυβερνηση Σημιτη που ετοιμαζεται με τα αντεργατικα της μετρα να κτυπησει αγρια την εργατικη ταξη.

Στις 3 του Σεπτεμβρη 1974 ο Παπανδρεου ανακοινωσε τη δημιουργια του ΠΑΣΟΚ δηλωνωντας οτι «θεμελιο λιθο του κινηματος μας αποτελει ο σοσιαλιστικος ματασχηματισμς για ν' απολαμβανει ο αγροτης, ο εργατης, ο υπαλληλος το προιον του μοχθου του ..... για να παψει η εκμεταλλευση ανθρωπου απ ανθρωπο».

Αυτες ηταν οι ελπιδες που εκαναν χιλιαδες εργαζομενους να ενταχθουν στο ΠΑΣΟΚ και να καταληξουν τελικα σημερα να φωναζουν «ΠΑΣΟΚ μας προδωσες».

Εικοσι δυο χρονια μετα, το ΠΑΣΟΚ παρ' ολο που βρισκεται για τριτη φορα στην εξουσια, οι εργατες ακομα δεν απολαυσαν το προϊον του μοχθου τους και η εκμεταλλευση ανθρωπου απο ανθρωπο γινεται ολο και πιο στυγνη. Το χασμα μεταξυ πλουσιων και φτωχων ολοενα μεγαλωνει, ο αριθμος των ανεργων ολοενα αυξανεται και οι πραγματικοι μισθοι ολοενα χαμηλωνουν.

Το 1981 οταν ο Παπανδρεου εγινε για πρωτη φορα πρωθυπουργος ειχε σαν εκλογικο προγραμμα μια σειρα απο μεταρρυθμισεις που ανταποκρινονταν στις προσδοκιες των εργατων. Αυξησεις στους μισθους και τις συνταξεις, ΑΤΑ , δημιουργια Εθνικου Συστηματος Υγειας, δημοσια και δωρεαν παιδεια για ολους, κατοχυρωση των συνδικαλιστικων ελευθεριων, κοινωνικοποιησεις των «προβληματικων επιχειρησεων», ισα δικαιωματα στις γυναικες, διωξιμο των αμερικανικων βασεων, διαλυση των ΜΑΤ. Το ποσο γρηγορα εγκαταλειφθηκαν οι θεσεις αυτες δειχνουν τα αδιεξοδα της προσπαθειας διαχειρισης του καπιταλιστικου συστηματος μεσω των εκλογων.

Οι κυβερνησεις του ΠΑΣΟΚ το 1981 και το 1985 ειχαν απολυτη πλειοψηφια, οι καπιταλιστες ομως, παρ' ολο που ειναι ολιγαρχια, δεν αφησαν την παραμικρη αμφιβολια για το ποιος ειχε πραγματικα την οικονομικη και πολιτικη δυναμη.

Μπροστα στο διλλημα, συγκρουση με τους βιομηχανους ή παρσιμο μετρων λιτοτητας, ο Παπανδρεου δεν διστασε λεπτο να διαλεξει το τελευταιο. Προτιμησε να χτυπησει την ιδια την εργατικη ταξη πανω στην οποια βασιστηκε. Τα ΜΑΤ δεν διστασαν στιγμη να κτυπησουν εργατες απεργους και διαδηλωτες φτανοντας και σε δολοφονιες.

Ο Παπανδρεου υποσχεθηκε οτι θα αλλαξει την κοινωνια και απετυχε. Εγκατελειψε οτι υποσχεθηκε και κατεληξε σε συγκρουση με τον ιδιο τον κοσμο που τον στηριξε.

Μετα την επανεκλογη του 1993, το περιοδικο Economist εγραφε οτι «Ο Παπανδρεου εχει πεισει τους Ευρωπαιους Εταιρους οτι δεν ειναι σοσιαλιστης».

Η αποτυχια της πολιτικης των μεταρρυθμισεων τον οδηγησαν στο συμπερασμα οτι τον καπιταλισμο μπορεις μονο να τον διαχειριστεις και οχι να τον μετασχηματισεις.

Αυτη την πολιτικη και αυτο το κομμα προκειται να συνεχισει σημερα ο Σημιτης. Ο Παπανδρεου και οι συνεχιστες του, δεν στηριχθηκαν και ουτε προκειται να στηριχθουν στους εργατικους αγωνες, τη μονη δυναμη που μπορει να δωσει απαντηση στις επιθεσεις των καπιταλιστων.

Ο ιδρυτης του ΠΑΣΟΚ δεν ειχε ποτε του σαν σκοπο τη συγκρουση με την αρχουσα ταξη , την ανατροπη του καπιταλισμου και το σοσιαλισμο απο τα κατω και γι' αυτο δεν κινητοποιησε τους εργατες προς αυτη την κατευθυνση. Αντιθετα κτυπησε αγρια καθε εργατικη κινητοποιηση.

Βεβαια για τα ελληνοκυπριακα ΜΜΕ και τα κομματα αυτα ηταν ψιλα γραμματα. Προτιμουσαν να προβαλλουν τον «μεγαλο ηγετη» που ηταν ο πρωτος ελληνας πρωθυπουργος που επισκεπτηκε τη Κυπρο και ηταν αυτος που εστησε και στηριξε το «ενιαιο αμυντικο δογμα». Ετσι και αλλοιως η μονη αγωνια τους ηταν, αν οι διαδοχοι του Παπαντρεου θα συνεχισουν την ιδια πολιτικη στο Κυπριακο. Τα τρια τρις που εξαγγειλε ο Σημιτης για τη νεα αγορα του αιωνα μπορει να ειναι ενα τεραστιο κτυπημα για την εργατικη ταξη στην Ελλαδα αλλα για αυτους ειναι σιγουρα μια καθησυχαστικη απαντηση.

Ο "δεξιος δρομος"... για το σοσιαλισμο εφτασε στο τερμα

Το συνεδριο του ΠΑΣΟΚ και η νικη του Σιμητη παρουσιαστηκε απο ολα τα ΜΜΕ σαν «Θριαμβος της Δημοκρατιας και της ενοτητας», και οτι παρ'ολες τις διαφωνιες, κριτικες, χειροκροτηματα και γιουχαισματα που ακουστηκαν, το ΠΑΣΟΚ βγαινει ενωμενο και δυνατο.

Αυτο ομως που δεν λεχθηκε ειναι οτι η νικη του Σημιτη, ειναι νικη του πιο δεξιου κομματιου του ΠΑΣΟΚ που χαρη του «εκσυγχρονισμου» και του «Ευρωπαισμου» ειναι διατεθειμενος να κτυπησει ακομα πιο σκληρα την εργατικη ταξη με περισσοτερες περικοπες στις κοινωνικες δαπανες, με συνεχιση των ιδιωτικοποιησεων και καθηλωσεις των μισθων.

Οι financial Times της Αγγλιας και το πιο σημαντικο οικονομικο περιοδικο των καπιταλιστων το Economist εγραψαν οτι «*η Ευρωπαικη Ενωση νοιωθει πολυ ανακουφισμενη απο τη νικη Σημιτη, ισως πιο ανακουφισμενη ακομα και απο μια ενδεχομενη εκλογικη νικη της ΝΔ*».

Ο ιδιος ο Σημιτης δεν εκρυψε (ουτε προσπαθησε) να κρυψει ποιες ειναι οι προθεσεις του. Αλλωστε προ πολλου δεσμευτηκε απεναντι στην αρχουσα ταξη να επιταχυνει τη σταθεροποιηση του ελληνικου καπιταλισμου με ολο και πιο δυνατα κτυπηματα και αντεργατικα μετρα.

Οι δηλωσεις του στο συνεδριο οτι «αριστερη πολιτικη δεν ειναι να δινεις μαχες για να υπερασπιζεις κεκτημενα, αλλα να μαχεσαι για να διευκολυνεις την προσαρμογη της οικονομιας μας στη παγκοσμια οικονομια», δεν αφηνουν καμια αμφιβολια για τις επιθεσεις και την λιτοτητα που θα ακολουθησουν.

Το Μαρτη του '95 οι εργατες του Σκαραμαγκα αποδοκιμασαν το Λαλιωτη την ωρα που εμπαινε στη βουλη για να ψηφισει την ιδιωτικοποιηση των Ναυπηγειων. Αυτη η οργη δεν εφτασε στο Συνεδριο του ΠΑΣΟΚ

Χωρις αριστερο αντιπαλο

Οι προσπαθειες του Τζοχατζοπουλου να παρουσιαστει σαν ηγετης του «λαϊκου» ΠΑΣΟΚ επεσαν στο κενο, αφου ουσιαστικα δεν ειχαν να αντιπαραθεσουν καμμια αριστερη προοπτικη. Η αναφορα στις «υποθηκες» του Ανδρεα δεν ειχε κανενα αποτελεσμα. Αλλωστε ειναι ο ιδιος ο Ανδρεας που οδηγησε το ΠΑΣΟΚ τοσο δεξια και ανοιξε τον δρομο στους «εκσυγχρονιστες», δηλωνοντας οτι ο Σημιτης ειχε δικαιο το 1987 οταν ζητουσε να συνεχιστει η λιτοτητα.

Ετσι η αναφορα στην παραδοση του Ανδρεα Παπανδρεου κατεληξε να μην σημαινει τιποτε αλλο παρα τη συνεχιση της πολιτικης των ιδιωτικοποιησεων, των αντεργατικων μετρων, των κοινωνικων περικοπων και της λιτοτητας.

Οι οψιμες αναφορες του Τζοχατζοπουλου στο «σοσιαλισμο» δεν ειχαν καμια αξιοπιστια αφου την επομενη στιγμη δηλωνε: «*το να επιδιωκουμε την ανταγωνιστικοτητα των επιχειρησεων ειναι και φυσικο και αυτονοητο*».

Στην ουσια ο Τζοχατζοπουλος εβαζε σαν κεντρο της εσσωκοματικης αντιπαραθεσης την αλλαγη προσωπων στην ηγεσια και οχι την αλλαγη στην πολιτικη του ΠΑΣΟΚ. Κατεληξε ετσι να κυνηγα να μαζεψει απο γυρω του και να κανει τεμεναδες στους εθνικιστες σαν τον Παπαθεμελη και τον Χαραλαμπιδη, στους παλιους κεντρωους σαν τον Χαραλαμποπουλο και στην «αυλη» του Παπαντρεου στην τελευταια και πιο δεξια φαση του. Με μια τετοια «συσπειρωση» που μαλιστα ζητουσε με επιμονη απο το Σημιτη να ειναι πρωθυπουργος και γι αυτη και για την επομενη τετραετια, μονο αριστερη εναλαχτικη προταση στους «εκσυχρονιστες» δεν θα μπορουσε να θεωρηθει. Επαιξε στο ιδιο δεξιο γηπεδο του Σημιτη και του χαρισε μια νικη που ουτε ο ιδιος δεν πιστευε οτι θα κερδιζε τοσο ευκολα.

Η οργη των εργατων δεν εκφραστηκε στο Συνεδριο

Η προσπαθεια να παρουσιαστει το αποτελεσμα της ψηφοφοριας σαν συμφωνια της βασης του ΠΑΣΟΚ με την πολιτικη της κυβερνησης δεν ειναι τιποτε αλλο παρα ενα μεγαλο ψεμα.

Οι πιο μαχητικες φωνες δεν εφτασαν ποτε στο συνεδριο, και οι ελαχιστες που πιθανον να εφτασαν, σκεπαστηκαν κατω απο την παρελαση των υπουργων βουλευτων, μελων του Εκτελεστικου γραφειου και της Κεντρικης Επιτροπης, που εδιναν ρεσιταλ δημαγωγιας.

Η πραγματικη εικονα της βασης και των υποστηρικτων του ΠΑΣΟΚ ειναι οι εργατες που φωναζαν «ΠΑΣΟΚ μας προδωσες» και εδωσαν και θα αναγκαστουν να δωσουν μαχες εναντιον της κυβερνησης και της αρχουσας ταξης.

Ανεξαρτητα απο το ποια ηταν η καταληξη του συνεδριου, η μονη απαντηση στην δεξια στροφη του Σημιτη και στις επιθεσεις που ετοιμαζει ειναι η οργανωμενη εργατικη ταξη με τους αγωνες της. Την επομενη περιοδο θα υπαρξουν ολο και πιο εντονες συγκρουσεις καθως ο Σημιτης που δεσμευεται απεναντι στην αρχουσα ταξη για την εφαρμογη του σταθεροποιητικου προγραμματος του ελληνικου καπιταλισμου θα ειναι υποχρεωμενος να κτυπα ολο και περισσοτερο την εργατικη ταξη.

Για να μπορεσει να οργανωθει μια αριστερη αντισταση χρειαζεται μια πολιτικη που καμμια σχεση δεν εχει με Σημιτιδες και Τζοχατζοπουλους και το κοινοβουλευτικο δρομο του ΠΑΣΟΚ.

Χρειαζεται μια πολιτικη παραδοση που δεν θελει να διαχειριστει αυτο το συστημα που παραγει φτωχεια, ανεργια, πολεμους, ρατσισμο, πεινα αλλα που θελει να γκρεμισει συνθεμελα ολους τους παλιους θεσμους και θα οδηγησει στην επανασταση και το σοσιαλισμο. Χρειαζεται τον Επαναστατικο Σοσιαλισμο.

Μαρια Ρωσσιδου

ΔΙΕΘΝΗ

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Οι εργατες δεν ειχαν καμμια επιλογη

Ο κυβερνητικος εκπροσωπος χαιρετησε τη νικη του Γιελτσιν στο δευτερο γυρο των εκλογων στη Ρωσια γιατι ειπε «*αποτραπηκε η επιστοφη στο κομμουνιστικο παρελθον*».

Αυτη την εικονα εδιναν τα ΜΜΕ σε ολο το κοσμο για τις εκλογες στη Ρωσια. Τις παρουσιαζαν σαν μια μαχη αναμεσα στον καπιταλισμο και τον "κομμουνισμο".

Η Χαραυγη παρουσιαζε μια πιθανη εκλογη του Ζουγκανοφ σαν νικη της αριστερας και των δυναμεων του σοσιαλισμου.

Το ποσο ψευτικη ηταν αυτη η εικονα φανηκε απο τα παζαρια που αρχισαν και οι δυο διεκδικητες της προεδριας πριν καλα καλα ανακοινωθουν τα αποτελεσματα του πρωτου γυρου. Τοσο ο Γελτσιν οσο και ο Ζουγκανοφ αρχισαν να ερωτοτροπουν με τον αυταρχικο στρατηγο Λεμπεντ, τον φιλελευθερο Γιαβλινσκι αλλα και με τον φασιστα Ζιρινοφσκι ταζοντας τους θεσεις κλειδια στην κυβερνηση, μ'ανταλλαγμα την υποστηριξη τους στο β' γυρο.

Εκπροσωποι της ιδιας αρχουσας ταξης

Στην ουσια, και οι δυο υποψηφιοι ειναι εκπροσωποι της ιδιας αρχουσας ταξης. Την εποχη του σταλινισμου ηταν και οι δυο στελεχη του ΚΚΣΕ και μελη της γραφειοκρατικης αρχουσας ταξης που μεσα απο τον ελεγχο του κρατους ελεγχε ολοκληρη την οικονομια απολαμβανοντας μοναδικα προνομια.

Το ΚΚΡΟ οπως και τα αλλα κομμουνιστικα κομματα της πρων Αν. Ευρωπης, δεν ειναι οπως τα σοσιαλδημοκρατικα ή τα κομμουνιστικα κομματα της δυσης σαν το ΑΚΕΛ ή το ΚΚΕ που παρα το οτι ειναι ρεφορμιστικα, παραμενουν εργατικα κομματα. Το ΚΚΡΟ ηταν και παραμένει κομμα της αρχουσας ταξης: των στρατηγων, των τραπεζιτων, των διευθυντων εργοστασιων κλπ.

Ο Γελτσιν καταφερε να ανατρεψει το σε βαρος του κλιμα που προκαλεσε η αντιλαϊκη πολιτικη του και ο πολεμος στη Τσετσενια, προβαλλοντας το επιχειρημα οτι νικη του Ζουγκανοφ θα σημαινε το "τελος της δημοκρατιας και την επιστροφη στον σταλινισμο", και σκορπωντας ψευτικες υποσχεσεις για ειρηνη στην Τσετσενια.

Μη εχοντας επιλογες ενας κοσμος ψηφισε τον Γελτσιν, ομως στην πραγματικοτητα δεν υπαρχουν και πολλοι στην Ρωσια που να τον θεωρουν "υπερμαχο της δημοκρατιας". Ο Γελτσιν ηταν αυτος που επιχειρησε να διαλυσει την βουλη τον Οκτωβρη του 1993 με τη βοηθεια των τανκς. Ο ιδιος αρχισε τον πολεμο για τα πετρελαια στη Τσετσενια τον Δεκεβρη του 1994. Η συνεργασια με το Λεμπεντ και η αναθεση σ'αυτον των θεματων ασφαλειας δειχνει ξεκαθαρα τις "δημοκρατικες" επιλογες του.

Ο Ζουγκανοφ δεν ειχε καμια ουσιαστικη διαφορα απο τον Γελτσιν και δεν αποτελουσε με κανενα τροπο αριστερη εναλλαχτικη προταση

Ο Λεμπεντ ειναι πρωην στρατιωτικος διοικητης, βετερανος του βρωμικου πολεμου στο Αφγανισταν. Εχει δηλωσει ανοιχτα οτι το προτυπο του ειναι ο στρατηγος Πινοσετ- ο δικτατορας που το 1973 επνιξε στο αιμα τη δημοκρατια στη Χιλη, και υποστηριζει οτι η βουλη πρεπει να διαλυθει και στο εξης ..."να διοριζεται από τον προεδρο".

Απο την αλλη ουτε ο Ζουγκανοφ εχει να κανει σε τιποτε με τα συμφεροντα των εργατων και την δημοκρατια. Δεν εχανε ευκαιρια να υμνει τον Σταλιν, αλλα και το "μεγαλειο της τσαρικης αυτοκρατοριας". Στην «Πατριωτικη Συμμαχια του Λαου» με την οποια κατεβηκε στις εκλογες συμμετειχαν ακροδεξια κομματα, ενω ο ιδιος ειναι μελος στην συντακτικη επιτροπη μιας εφημεριδας που εκδιδει ο ναζι Αλεξαντρ Προχανωφ.

Εξισου μυθος ειναι και το οτι υπηρχαν διαφορες μεταξυ τους στο θεμα των ιδιωτικοποιησεων και των μεταρρυθμισεων της αγορας. Το χαος απο την επιβολη της αγορας στη Ρωσια ειναι τοσο μεγαλο που ακομα και οι πιο ενθερμοι υποστηριχτες των ιδιωτικοποιησεων ζητουν την "κρατικοποιηση των τραπεζων". Απο την αλλη, οι οικονομικοι συμβουλοι του Ζουγκανοφ ειναι υποστηριχτες της αγορας και ο ιδιος στις προεκλογικες του ομιλιες ελεγε οτι αυτο που επιδιώκει ειναι να κανει την οικονομια ανταγωνιστικη με τις εξαγωγες οπλων!

Οταν λοιπον οι δυο αντιπαλοι στις εκλογες εμοιαζαν τοσο πολυ, δεν ηταν τυχαιο που το ποσοστο αποχης εφτασε το 40%!

Γενικα το κυριο χαρακτηριστικο που επικρατει αναμεσα στους Ρωσους εργαζομενους και στη νεολαια ειναι η απογοητευση. Στα πεντε χρονια που περασαν απο την καταρρευση του παλιου καθεστωτος δεν εχει αλλαξει σχεδον τιποτε. Τα 3/4 των αξιωματουχων του κρατικου μηχανισμου και της οικονομιας παρεμειναν οι ιδιοι που ηταν πριν. Το 70% των παλιων διευθυντων επιχειρήσεων ειναι στις ιδιες θεσεις ειτε σαν διευθυντες με μισθους εκατομμυριων, ειτε σαν νεοι ιδιοκτητες.

Η εργατικη ταξη

Αν αυτη ειναι η εικονα για τα αφεντικα, για τους εργατες υπαρχει η φτωχεια. Ο μεσος μισθος ειναι περιπου 72 λιρες το μηνα. Με εξαιρεση τα ενοικια των σπιτιων, οι τιμες ειναι οι ιδιες ή και ψηλοτερες απο οτι στην Ευρωπη. Το ενα τεταρτο του πληθυσμου ζει σε συνθηκες κατω απο το βιολογικο οριο υπαρξης. Ενας συνταξιουχος παιρνει 19 λιρες το μηνα, που σημαινει οτι μπορει να φαει μονο ψωμι!

Παρολα αυτα η ρωσικη εργατικη ταξη, αν και απογοητευμενη, καθε τοσο δινει αγωνες, εστω και αποσπασματικους. Το Φλεβαρη κατεβηκαν σε μαζικες απεργιες 250.000 ανθρακωρυχοι. Ακολουθησαν οι καθηγητες και οι δασκαλοι, ενω λιγο αργοτερα οι εργαζομενοι στα εργοστασια και στους σταθμους διανομης φυσικου αεριου που αναγκασαν τελικα το Γελτσιν να υποσχεθει την συνολικη αυξηση του κατωτατου μισθου και των συνταξεων.

Οι εκλογες δεν εδωσαν καμια μαγικη λυση στα αδιεξοδα της ρωσικης αρχουσας ταξης. Τα προβληματα θα συνεχισουν να οξυνονται, και η δυσαρεσκεια του κοσμου να φουντωνει. Οι ψευδαισθησεις και για τον Γελτσιν, αλλα και για τον Ζουγκανοφ, θα διαλυονται γρηγορα. Η δυνατοτητα ενας κοσμος να στραφει σε μια διαφορετικη εναλλακτικη λυση ειναι υπαρκτη. Αυτο φανηκε στις πρωτοβουλιες που πηραν εκατονταδες Μοσχοβιτες να μαζεψουν υπογραφες εναντια στον πολεμο στη Τσετσενια.

Τωρα οι ευκαιριες για τη συνδεση αυτης της αντιστασης στον πολεμο με τη αντισταση στη φτωχεια και την εξαθλιωση ειναι ακομα μεγαλυτερες

Αντωνης Σαρρης

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Οι μεγαλυτερες εργατικες κινητοποιησεις μεταπολεμικα

Στα μεσα Ιουνιου η Γερμανια εζησε τη μεγαλυτερη εργατικη διαδηλωση στην μεταπολεμικη της ιστορια. Στη Βοννη εφθασαν χιλιαδες εργατες αφου χρειαστηκε να ταξειδεψουν ολη νυκτα κι αφου κινητοποιηθηκαν εκτακτα 5500 πουλμαν, 82 νεα δρομολογια τρενων, 3 πλοια και χιλιαδες αυτοκινητα και μοτοσυκλετες.

Οι διαδηλωτες με πανο, συνθηματα και κορναρισματα βαδισαν στην πλατεια Χοφγκαρτεν. Η πλατεια γεμισε ασφυκτικα απο χιλιαδες εργατες. Αναμεσα στους διαδηλωτες ηταν μια μεγαλη αντιπροσωπεια του τεραστιου γερμανικου συνδικατου μεταλλου IG METAL. Ηταν χιλιαδες εργαζομενοι απο την χημικη βιομηχανια, τις κατασκευες, την αυτοκινητοβιομηχανια, το δημοσιο τομεα ακομα και αστυνομικοι κατεβηκαν να διαμαρτυρηθουν εναντια στο πακετο των μετρων λιτοτητας του Κολ.

"Ωρα για μαζικη απεργια", "Και άλλη πιεση εναντια στα μετρα", "Δουλεια και κοινωνικη δικαιοσυνη" εγραφαν μερικα απο τα αυτοσχεδια πανο που κουβαλησαν μαζι τους πολλοι διαδηλωτες.

Το "Προγραμμα για την διασφαλιση της αναπτυξης και της απασχολησης" που εχει σαν στοχο να εξασφαλισει δεκαδες δισεκατομμυρια μαρκα για τον προϋπολογισμο απο περικοπες στις συνταξεις, την ιατρικη περιθαλψη και τα κοινωνικα προγραμματα, εχει ξεσηκωσει τους εργατες στην Γερμανια.

Η αγανακτηση μετατραπηκε σε οργη οταν ο Κολ τολμησε να ζητησει απο τους εργατες να σφιξουν το ζωναρι τις ιδιες μερες που επιχειρησεις ανακοινωσαν νεο ρεκορ στα κερδη τους. Και σαν να μην εφθανε αυτο οι εφημεριδες αποκαλυψαν οτι η κυβερνηση σχεδιαζει τωρα να ελαφρυνει τη φορολογια των επιχειρησεων.

Τρεις μηνες πριν, ο Κολ πανηγυριζε για την νικη του κομματος του στις τοπικες εκλογες. Τωρα τρεμει, μπροστα στον κινδυνο να βρεθει αντιμετωπος μ'ενα κινημα σαν αυτο που σαρωσε τη Γαλλια τον περασμενο Δεκεμβρη. Ο μυθος των "καλοπληρωμενων" βολεμενων εργατων φαινεται να καταρρεει και πισω απ'αυτον να υπαρχουν εκατονταδες χιλιαδες εργατικες οικογενειες που τα βγαζουν πια με δυσκολια περα. Ο φοβος της ανεργιας κυνηγαει καθημερινα τους εργαζομενους.

Η κυβερνηση προσπαθει να το παιξει "σκληρη". Ο εκπροσωπος του δεξιου συνασπισμου του Κολ δηλωσε προκλητικα οτι "δεν προκειται να υποχωρησω στην πιεση του πεζοδρομιου". Ομως, τις επομενες μερες αναγκαστηκε, μπροστα στην απειλη της μεγαλης "πορειας στην Βοννη" να κανει ενα βημα πισω.

Ο Κολ ηθελε ν'αρχισει την εφαρμογη των νεων μετρων για περιορισμο των επιδοματων ασθενειας απο τον δημοσιο τομεα. Υστερα απο μια σειρα απο προειδοποιητικες απεργιες του συνδικατου της OTV η κυβερνηση "ανεβαλε" την επιθεση. Η ηγεσια της OTV ανεστειλε τις κινητοποιησεις.

Τα μετρα που ετοιμαζει ο Κολ εχουν προκαλεσει ηδη ενα γυρο κινητοποιησεων. Οι εργαζομενοι στην Φολκσβαγκεν, στις τραπεζες και τα ταχυδρομεια κατεβηκαν σε προειδοποιητικες στασεις εργασιας τις προηγουμενες μερες. Οι σιδηροδρομικοι και οι οικοδομοι ειναι στο ποδι για νεες κινητοποιησεις. Ο θυμος και η αγανακτηση του κοσμου κανουν τους ηγετες των συνδικατων να εκφωνουν μαχητικους λογους μπροστα στα πληθη. Η αληθεια ομως ειναι οτι δεν θελουν να συγκρουστουν με την κυβερνηση.

Το Σοσιαλδημοκρατικο Κομμα (SPD) καταγγελλει το πακετο του Κολ. Ο ηγετης του Οσκαρ Λαφοντεν ηταν στην πρωτη γραμμη της πορειας στην Βοννη. Αλλα ο Λαφοντεν δεν αρνειται την αναγκη "λιτοτητας και περικοπων". Αντιθετα το SPD προτεινει ενα αλλο σχεδιο εξορθολογισμου που θα μπορει να εξασφαλισει τις αναγκαιες εξοικονομησεις χρηματων απο τον προϋπολογισμο. Με άλλα λογια δεν ζηταει την αποσυρση των μετρων αλλα την αναθεωρηση τους.

Η πιεση ομως που δεχεται το SPD απο τους ιδιους τους εργατες, απο την βαση του κομματος ειναι εξαιρετικα μεγαλη. Κανενας δεν μπορει να προβλεψει τι θα γινει τους υπολοιπους μηνες στην Γερμανια.

Ο Κολ ετοιμαζει νεο γυρο μετρων μεσα στον Ιουλιο. Τον Αυγουστο εχει προγραμματιστει ειδικη συνεδριαση στη βουλη, οπου η κυβερνηση θ'ανακοινωσει τις νεες της προτασεις. Σιγουρα ομως οι εργατες δεν θα καθησουν με σταυρωμενα χερια. Οι κινητοποιησεις προβλεπεται οτι θα συνεχιστουν ανεβαζοντας ετσι το θερμομετρο στη Γερμανια.

Μαρια Κωνσταντινου

22 χρονια απο το Πραξικοπημα και τ

Τι οδηγησε στο πολεμο

Τον Ιουλη κλεινουν 22 χρονια απο το πραξικοπημα και την εισβολη της Τουρκιας που το ακολουθησε.

Η κυβερνηση και οι εθνικιστες προσπαθουν να μας πεισουν οτι ο πολεμος του 1974 οφειλεται αποκλειστικα στην «επεκτατικη πολιτικη της Τουρκιας» και υποβαθμιζουν τη σημασια του πραξικοπηματος, ενω απο την αλλη η αντιπολιτευση και κυρια το ΑΚΕΛ τονιζουν την «προδοσια» απο την ξενοκινητη ΕΟΚΑ Β και τη χουντα.

Αυτα ομως ειναι μονο ενα μερος της αληθειας για τα αιτια που οδηγησαν στο πολεμο του 1974. Και οι δυο αποψεις εξακολουθουν να «ξεχνουν» τις ευθυνες συνολικα της ελληνοκυπριακης και ελληνικης αρχουσας ταξης που δεν ειναι καθολου λιγοτερες απο αυτες της τουρκοκυπριακης και τουρκικης.

Ο μυθος του αθωου θυματος

Η πραγματικοτητα ειναι οτι οσο επιθετικη και αρπαχτικη ηταν η τουρκικη αρχουσα ταξη και ο τουρκικος στρατος το '74 αλλο τοσο επιθετικη ηταν η ελληνοκυπριακη και ελληνικη αρχουσα ταξη ολα τα πριν το '74 χρονια. Οσα εγκληματα εκανε η μια πλευρα αλλα τοσα εκανε και η αλλη. Οσο ενοχη ειναι η μια πλευρα για πολιτικη εθνικου ξεκαθαρισματος αλλο τοσο ειναι και η αλλη.

Για να δουμε ποσο ψευτικη ειναι η εικονα του αθωου θυματος που παρουσιαζουν για τον εαυτο τους οι ελληνοκυπριοι αστοι και τα πολιτικα κομματα πρεπει να γυρισουμε πισω στην ιστορια και να δουμε τις ριζες αυτης της συγκρουσης.

Οι διακοινοτηκες συγκρουσεις ειχαν αρχισει πολυ νωρις, απο το 1958 τουλαχιστον. Ακομα πιο πριν ειχαν αρχισει οι προστριβες αναμεσα στις δυο κοινοτητες. Το αιτημα της Ενωσης δημιουργησε πολλες αντιδρασεις στους τουρκοκυπριους απο την δεκαετια του '40 ακομα. Με το ξεσπασμα του ενοπλου αγωνα της ΕΟΚΑ για την Ενωση, οι αντιδρασεις των τουρκοκυπριων πηραν πολυ πιο εντονο χαρακτηρα με συγκρουσεις και νεκρους.

Οι συμφωνιες του ΄59-'60, και το Συνταγμα της Κυπριακης Δημοκρατιας απαγορευαν την Ενωση. Αλλα αυτο δεν εμποδισε τον Μακαριο που ειχε την στηριξη απο την υπολοιπη πολιτικη ηγεσια και απο το ΑΚΕΛ, να παραβιαζει το συνταγμα και να αρνειται να εφαρμοσει διαταξεις που εδιναν παραχωρησεις στους τουρκοκυπριους. Αρνηθηκε να τους παραχωρησει το δικαιωμα να εχουν χωριστους δημους στις πεντε μεγαλες πολεις οπως προβλεπει το Συνταγμα και οταν γι αυτο το λογο οι τουρκοκυπριοι αρνηθηκαν να ψηφισουν τις φορολογιες, τις περασε με προεδρικα διαταγματα.

Στο τελος προσπαθησε να αλλαξει το ιδιο το Συνταγμα και να αφαιρεσει καθε προνομιο που παραχωρουσε στους τουρκοκυπριους υποβαλλοντας τα 13 σημεια. Για να επιβαλει αυτες τις αλλαγες δημιουργησε ενα ενοπλο σωμα απο 5000 περιπου ενοπλους κατω απο τις διαταγες του Γιωρκατζη. Αυτο ηταν το περιφημο σχεδιο Ακριτας. Το αποτελεσμα ηταν οι συγκρουσεις του '63 - '64 κατα τις οποιες οι τουρκοκυπριοι ειχαν εκατονταδες νεκρους, προσφυγες, αγνοουμενους.

Μεσα απο αυτες τις εξελιξεις η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη καταφερε να στριμωξει τους τουρκοκυπριους, το 18% του πληθησμου στο 4,8% του εδαφους, στους θυλακες, να τους απομονωσει για να τους εξαναγκασει να δεχτουν τις προτασεις του Μακαριου.

Οικονομικος πολεμος

Ακομα και στις ειρηνικες εποχες των σχεσεων των δυο κοινοτητων εξελισσοταν ενας αμειλιχτος οικονομικος πολεμος. Η κυριαρχη οικονομικα εθνοτητα, οι ελληνοκυπριοι, προσπαθησαν να χρησιμοποιησουν τη δυναμη τους για να εμποδισουν τους τουρκοκυπριους να αναπτυχθουν. Δεν τους εδιναν αδειες για να χτισουν δικα τους εργοστασια ή ξενοδοχεια αν δεν ειχαν καποιον ελληνα συνεταιρο. Οι τραπεζες δεν προσλαμβαναν τουρκοκυπριους υπαλληλους. Στη βιομηχανια τους εδιναν τις πιο σκαρτες και κακοπληρωμενες δουλειες. Η εκκλησια, ο μεγαλυτερος ιδιοκτητης γης, ουτε πουλουσε ουτε νοικιαζε σπιτια, μαγαζια ή κτηματα σε τουρκοκυπριους. Δεν εκαναν εργα σε περιοχες που ηταν τουρκικες.

Στη πραγματικοτητα οι τουρκοκυπριοι ηταν οι μαυροι της Κυπρου. Η οικονομικη και κοινωνικη ανισοτητα αναμεσα σε ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους ηταν τεραστια. Ειναι χαρακτηριστικο οτι οι τουρκοκυπριοι το 1963 ελεγχαν μονο το 6,1% της βιομηχανικης παραγωγης, το 12.6% της αγροτικης και μολις το 0.5% των εξαγωγων παρα το οτι ηταν το 18% του πληθυσμου.

Η ανισοτητα αυτη εκφραζοταν σαν εθνικο χαρακτηριστικο. Δηλαδη το αν θα ειχες προοπτικες να εξελιχτεις και να ευημερισεις δεν εξαρτοταν μονο απο το αν θα γεννωσουν πλουσιος ή φτωχος αλλα και απο το αν θα γεννωσουν ελληνας ή τουρκος. Αυτη η πραγματικοτητα ηταν που επετρεψε πανω απ' ολα να αναπτυχθει ο εθνικισμος σε ολες τις ταξεις του πληθυσμου και οδηγησε στις συγκρουσεις και στους πολεμους.

Πανω σε αυτον τον εθνικισμο πατησαν οι αρχουσε ταξεις και των δυο πλευρων για να προσπαθησουν να τραβηξουν με το μερος τους την εργατικη ταξη και να τη χρησιμοποιησουν για να εξασφαλισουν η καθε μια για τον εαυτο της την οικονομικη, πολιτικη και στρατιωτικη κυριαρχια στη Κυπρο.

Ελλαδα - Τουρκια

Οι προσπαθειες των ελληνοκυπριων καπιταλιστων να επιβαλουν την δικη τους κυριαρχια, ειχαν και την στηριξη, των ελληνων ομολογων τους. Αυτη η συμμαχια ομως δεν ηταν παντα «αδελφικη». Οι ελληνες καπιταλιστες ειχαν τις δικες τους επιδιωξεις και δεν ηθελαν να «παθουν ασφυξια για χαρη του κυπριακου» οπως δηλωνε ο Γεωργιος Παπανδρεου.

Η ελληνικη αρχουσα ταξη βρισκοταν σε ανταγωνισμο με τη Τουρκια. Και οι δυο πλευρες διεκδικουσαν το ρολο του ισχυροτερου συμμαχου του δυτικου ιμπεριαλισμου στη περιοχη. Αυτο σημαινε την οικονομικη, διπλωματικη και στρατιωτικη αναδειξη τους στην περιοχη.

Το 1973 η «πετρελαϊκη κριση» εστειλε τη τιμη του «μαυρου χρυσου» στα υψη. Τα κοιτασματα πετρελαιου στο Αιγαιο αποκτουσαν ξαφνικα τεραστια αξια. Απο την αλλη ο ανταγωνισμος για τις αγορες στη Μεση Ανατολη σημαινε αυτοματα ανταγωνισμο για τα αεροναυτικα περασματα στο Αιγαιο. Η Ελλαδα ζητουσε να κηρυχθει το Αιγαιο κλειστη θαλασσα. Τελικα καταφερε να κερδισει το δικαιωμα επεκτασης των χωρικων υδατων απο 6 σε 12 ναυτικα μιλια.

Αν η Χουντα εξασκουσε αυτο το δικαιωμα τα διεθνη υδατα του Αιγαιου θα περιοριζονταν απο 49% σε ενα ελαχιστο 19%. Η Τουρκια απειλουσε οτι τυχον επεκταση των χωρικων υδατων, θα ηταν αφορμη πολεμου.

Μεσα σε αυτες τις συνθηκες η Χουντα του Ιωαννιδη οργανωσε το πραξικοπημα στη Κυπρο. Αυτη η κινηση σκοπο ειχε να αναβαθμισει απο τη μια την ιδια τη Χουντα που κατερρεε κατω απο την πιεση των εργατων και της νεολαιας και απο την αλλη να αναβαθμισει τη στρατηγηκη θεση της Ελλαδας απεναντι στη Τουρκια. Ο ελληνικος καπιταλισμος θα κατοχυρωνε το προβαδισμα του σαν ο πιο σημαντικος συνεταιρος των ιμπεριαλιστων, και στο Αιγαιο και στην Ανατολικη Μεσογειο.

Αυτο που δεν ηταν σιγουρο για τη Χουντα ηταν η σταση των ελληνοκυπριων. Ο Μακαριος ειχε κανει αρκετες φορες επιδειξη ανεξαρτησιας απο το «εθνικο κεντρο». Ο κυπριακος καπιταλισμος ειχε πια καταφερει τα δικα του ανοιγματα στη Μεση Ανατολη και ΕΣΣΔ και δεν ειχε διαθεση να ειναι ο κομπαρσος της ελληνοτουρκικης διαμαχης αλλα η τριτη κορυφη του τριγωνου.

Θα μπορουσε να ειναι και ε... τουρκοκυπ...

Οχι στην ομοψυχια

Στην Ελλαδα η ηττα των Ελληνων καπιταλιστων το '74, εδωσε το τελειωτικο κτυπημα στη Χουντα και αναγκασε την αρχουσα ταξη να κανει μια σειρα απο υποχωρησεις απεναντι στους εργατες ενω ταυτοχρονα ξηλωθηκε και το κρατος τρομοκρατιας που υπηρχε ολη την μεταεμφυλικη περιοδο.

Στην Κυπρο οι εργαζομενοι και νεο-

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ και τα διεθνιστικά καθήκοντα των ελληνοκύπριων επαναστατών

Ο κινδυνος για εν

Το θερμο επεισοδιο στην Ιμια τον περασμενο Γεναρη, η ενταση στη Γαυδο τον Ιουνιο, τα αεροπλανα - τουρκικα και ελληνικα - που πετουν καθε τοσο πανω απο το κεφαλι μας δειχνουν οτι ο κινδυνος για ενα νεο '74 ειναι πολυ υπαρκτος

Ολ' αυτα τα «θερμα» επεισοδια δεν ειναι παρα αποτελεσμα και ταυτοχρονα κλιμακωση της μακροσυρτης αντιπαραθεσης αναμεσα στις αρχουσες ταξεις της Τουρκιας και Ελλαδας για το ποιος θα γινει επιτελους το αξιοπιστο μαντροσκυλο των μεγαλων ιμπεριαλιστων στην περιοχη. Σε αυτο το βρωμικο παιχνιδι συμμετεχουν με ολες τους τις δυναμεις και οι «αδελφικοι» συμμαχοι τους στην Κυπρο, ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι καπιταλιστες.

Αυτη η κλιμακωση δεν εχει καμια σχεση με τα συμφεροντα των απλων ανθρωπων. Αυτο που κρυβεται πισω απ' ολα αυτα ειναι οπως και το '74 τα συμφεροντα των ελληνων και ελληνοκυπριων καπιταλιστων, των βιομηχανων και τραπεζιτων.

Αν το 1974 το αποκορυφωμα στην κριση ηρθε για τα πετρελαια του Αιγαιου και τις αγορες της Μεσης Ανατολης, σημερα ειναι τα πετρελαια του Καυκασου και οι αγορες στις χωρες της πρωην Ανατολικης Ευρωπης. Ειναι πολυ απλα, η επικρατηση των «δικων» μας εφοπλιστων και καπιταλιστων και οχι των ανταγωνιστων τους, των τουρκων καπιταλιτων και εφοπλιστων.

πετρελαια

Οι ελληνες και οι τουρκοι καπιταλιστες προτεινουν ο καθενας το δικο του δρομο για το πως θα φτασουν τα πετρελαια του Καυκασου στην Μεσογειο.

Ο «ελληνικος αγωγος» περναει μεσα απο την Τσετσενια και για αυτο και οι ελληνες καπιταλιστες δεν ειχαν κανενα δισταγμο να υποστηριξουν την εισβολη του Γιελτσιν στη Τσετσενια. Απο την αλλη οι τουρκοι καπιταλιστες, ενω αρνουνται την αυτοδιαθεση των Κουρδων, παριστανουν τους υποστηριχτες της αυτοδιαθεσης των Τσετσινων.

Ο «τουρκικος αγωγος» καταληγει στην Ανατολικη Μεσογειο και οι ελληνες καπιταλιστες προσπαθουν με καθε τροπο να ελεξουν τους δρομους για τα λιμανια της δυσης. Απειλουν να κλεισουν το Αιγαιο, επεκτεινοντας τα χωρικα υδατα στα 12 μιλια. Σε αυτα τα παρανοϊκα σχεδια η Γαυδος που απεχει 22 μιλια απο την Κρητη, γινεται μια επιπλεον σφηνα στον μοναδικο δρομο που παραμενει ανοικτος.

εξοπλισμοι

Δεν ειναι καθολου παραξενο οτι οι «ειδικοι» θεωρουν την Ανατολικη Μεσογειο ενα απο τα πιο θερμα μερη του πλανητη. *«Υστερα απο 22 χρονια ψυχρου πολεμου»* γραφει η αμερικανικη εφημεριδα *«Γουολ Στρητ Τζερναλ»*, *«τοσο η ελληνικη, οσο και η τουρκικη πλευρα αγοραζουν μανιωδως οπλα, ενισχυοντας τα στρατευματα τους, και απορριπτοντας καθε συμβιβασμο... Το Αιγαιο εχει μετατραπει σε ονειρωδη τοπο για τους εμπορους οπλων...»*

Η κυβερνηση του Σημιτη, ετοιμαζει προγραμματα εξοπλισμων που φτανουν στα 3.000 δις για τα επομενα 5 χρονια.

Σ' αυτη την κουρσα στρατιωτικων εξοπλισμων, ειναι που εντασσεται και το «δογμα ενιαιου αμυντικου χωρου» Ελλαδας και Κυπρου και τα νεα εξοπλιστικα προγραμματα που εξαγγελει ο Κληριδης. Οι στρατιωτικες δαπανες της Κυπριακης Δημοκρατιας που φτανουν σχεδον το 1 εκατομμυριο λιρες την ημερα και αποτελουν το 7.6% του ΑΕΠ ειναι απο τις ψηλοτερες στην Ευρωπη μετα την Γιουγκοσλαβια.

Ειναι τρελλο να πιστευει κανεις οτι οι εξοπλισμοι ειναι μονο για αμυνα ή οτι θα σταματησουν τις «προκλησεις» και θα

ην εισβολη

του ''74;

ληνοκυπριες γυναικες απο το 1974. Δεν ειναι ομως. Ειναι
ιες μετα τη σφαγη στη Κοφινου το 1967

λαιοι πληρωσαν πολυ ακριβα τα σχεδια του Ιωαννιδη και των υποστηρικτων του, αλλα ταυτοχρονα πληρωσαν πολυ ακριβα και τα σχεδια του Μακαριου να επιβαλει την κυριαρχια των ελληνοκυπριων καπιταλιστων σε ολοκληρη τη Κυπρο. Χιλιαδες νεολαιοι και εργαζομενοι εχασαν τη ζωη τους. Δεκαδες χιλιαδες οικογενειες εχασαν οτι ειχαν και βρεθηκαν στο δρομο της προσφυγιας.

Αυτο ομως που κερδισε η ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη ειναι να ραγισει το γυψο της ομοψυχιας που επικρατουσε ολα τα προηγουμενα χρονια. Μεσα απο την ηττα μπορεσε να δει οτι οι εργατες των δυο πλευρων ηταν τα μονα θυματα ολης αυτης της αντιδραστικης συγκρουσης. Αυτοι ειναι που εχασαν τα σπιτια τους, τα παιδια τους, τους φιλους τους, αυτοι πληρωσαν για να αναστηλωθει μετα η οικονομια.

Δεν πρεπει ποτε ξανα να αφησουμε τους καπιταλιστες και τους στρατοκρατες να ξανακανουν τα ιδια. Καμια θυσια και υποχωρηση της εργατικης ταξης για χαρη της ενοτητας, με αυτους δεν μπορει να σταματησει ενα νεο αιματοκυλισμα. Αντιθετα αυτο που μπορει να μπει φραγμος σε ενα νεο αδικο πολεμο ειναι να κοψουμε καθε δεσμο με τους «δικους» μας Αττιλες.

Δημητρα Χριστοδουλου

να νεο '74

απομακρυνουν την απειλη πολεμου. Αντιθετα το μονο που κανουν ειναι να φερνουν τη φρικη του πολεμου ενα βημα πιο κοντα.

Τα αποτελεσματα αυτου του παρανοϊκου ανταγωνισμου τα ζουμε καθημερινα τοσο στην Κυπρο οσο και στην Ελλαδα. Εκτος απο την απειλη του πολεμου που κρεμμεται απειλητικα πανω απο τα κεφαλια μας εχουν και το θρασος να ζητουν περισσοτερες θυσιες για να ειναι οι νικητες αυτου του βρωμικου παιχνιδιου. Ο Διοικητης της Κεντρικης Τραπεζας Κυπρου δηλωσε προκλητικα οτι *«δεν μπορουμε να εχουμε και αμυνα και να γινονται και αναπτυξιακα εργα».*

Αυτη η πολιτικη εχει φορτωσει στους εργαζομενους δυσβαστακτα βαρη. Τα νοσοκομεια ειναι σε κατασταση διαλυσης. Τα ιδια ισχυουν για τα σχολεια και ολο το τομεα της κοινωνικης προνοιας.

Οι μισθοι και τα μεροκαματα εχουν καθηλωθει και το βιωτικο επιπεδο της εργατικης ταξης πεφτει.

Τα «ατυχηματα» και οι αυτοκτονιες στο στρατο εχουν ανεβει κατακορυφα εξαιτιας της εντατικοποιησης της θητειας. Κι ολα αυτα για να φτιαξουν την στρατιωτικη δυναμη που θα στηριζει αυτα τους τα σχεδια.

διεθνισμος

Δεν θελουμε ουτε νεα «δογματα» ουτε νεους εξοπλισμους. Θελουμε καταργηση της «εκτακτης εισφορας για την αμυνα», μειωση της θητειας, καταργηση της εφεδρειας. Θελουμε να σταματησουν να δινουν διευκολυνσεις στους ιμπεριαλιστες και να ξηλωθουν οι αγγλικες βασεις.

Δεν μπορουμε να περιμενουμε τον Κληριδη ή το Ντενκτας να κηρυξουν την αποστρατικοποιηση γιατι πολυ απλα δεν θα το κανουν ποτε. Ο μονος που μπορει να τους εξαναγκασει να σταματησουν αυτον τον ξεφρενο αγωνα δρομου ειναι το εργατικο κινημα.

Η εργατικη ταξη και νεολαια εχει δωσει πολυ αιμα για την εθνικιστικη και την πολεμοκαπηλη πολιτικη ολων των πλευρων. Χρειαζεται να αντιπαλεψουμε αυτη την πολιτικη. Οι εργατες και οι νεολαιοι στη νοτια Κυπρο, στη βορεια Κυπρο, στην Ελλαδα και τη Τουρκια μπορουμε να τους σταματησουμε. Για να το πετυχουμε χρειαζεται να στραφουμε πρωτα και κυρια ο καθενας εναντια στους στρατοκρατες και τους καπιταλιστες της δικης του πλευρας.

Τι λενε οι σοσιαλιστες

Δικαιοι και αδικοι πολεμοι

Η καθε πλευρα στο κυπριακο παρουσιαζει τον εαυτο της σαν τον αδικημενο και την αλλη πλευρα σαν αυτη που εχει αδικο. Στη πραγματικοτητα και οι δυο λενε ψεμματα.

Οι εθνικιστες στη καθε πλευρα εχουν ετοιμη μια σειρα δικαιολογιες για να παρουσιασουν τους εαυτους τους σαν τους μονους που εχουν δικαιο.

Μα δεν ειναι η Τουρκια που αρχισε τον πολεμο, μας λενε οι ελληνοκυπριοι εθνικιστες. Δεν ειναι αυτη που επιτεθηκε; Δεν ειναι ο τουρκικος στρατος που κρατα με τη βια τη μιση σχεδον Κυπρο; Δεν ειναι αυτος που εμποδιζει τους προσφυγες να γυρισουν στα σπιτια τους; Δεν ειναι αυτος που παραβιαζει τα ανθρωπινα δικαιωματα; Δεν εχουμε δικαιο να εξοπλιζομαστε;

Αυτα ειναι μερικα απο τα ερωτηματα που ακουμε πολυ συχνα και οχι μονο απο εθνικιστες αλλα ακομη και απο αριστερους, ιδιαιτερα νεολαιους που η γνωση τους για το Κυπριακο περιοριζεται στα σχολικα βιβλια και την επισημη προπαγανδα.

Ερωτηματα πολυ λογικα που μπορουν να μπερδεψουν καποιο που δεν εχει ξεκαθαρες αντιληψεις γυρο απο το ζητημα του πολεμου;

Πως θα κρινουμε ομως τον χαρακτηρα ενος πολεμου; Με ποια κριτηρια θα αποφασισουμε αν ειναι δικαιος ή αδικος για την καθε πλευρα;

Αδικοι πολεμοι

Ο πολεμος ειναι η συνεχεια της πολιτικης με αλλα (βιαια) μεσα

Αυτος ο ορισμος αποτελει τη βαση της Μαρξιστικης αναλυσης για το πολεμο. Οπως ελεγε ο Λενιν: «Ο φιλισταιος δεν καταλαβαινει οτι ο πολεμος ειναι η συνεχεια της πολιτικης και ετσι περιοριζεται σε συνταγες του ειδους " ο εχρθος μας επιτεθηκε", "ο εχθρος εκανε εισβολη στη χωρα μου" χωρις να σταματησει για να σκεφτει ποια συμφεροντα δικυβεβονται σ'αυτο το πολεμο, ποιες ταξεις τον διεξαγουν, και με ποιους πολιτικους στοχους.. Για το φιλισταιο το σημαντικο ειναι που βρισκονται οι στρατοι, ποιος κερδιζει αυτη τη στιγμη. Για τον Μαρξιστη το σημαντικο ειναι ποια συμφεροντα διακυβευονται σε αυτο το πολεμο κατα τη διαρκεια του οποιου μπορει να κερδιζει πρωτα ο ενας και μετα ο αλλος στρατος».

Με τετοια κριτηρια ορισαν οι επαναστατες την σταση τους κατα τη διαρκεια του Πρωτου Παγκοσμιου πολεμου και τον χαρακτηρισαν σαν αδικο και ιμπεριαλιστικο απο ολες τις πλευρες γιατι διξαγονταν με αρπαχτικους σκοπους, για το μοιρασμα των αποικιων και την κυριαρχια του κοσμου.

Απεναντι στους αδικους και αντιδραστικους πολεμους η θεση τους ηταν ξεκαθαρη: «Σ' ενα αντιδρατικο πολεμο μια επαναστατικη ταξη δεν μπορει παρα να ευχεται την ηττα της

κυβερνησης της»

Δεν ειχε κανενα ενδιασμο ο Λενιν σε αυτο, γιατι εβαζε πανω απ'ολα τη ταξικη ενοτητα των εργατων που ειναι απαραιτητη για να πετυχει η επανασταση και ο διεθνης σοσιαλισμος. Αυτο εκφραζε, οταν δηλωνε οτι *«το πιο σημαντικο δεν ειναι απο που περνουν τα συνορα αλλα η ενοτητα ολων των εργατων για να παλεψουν εναντια στα αφεντικα σε ολες τις χωρες».*

Εξοπλισμενοι με αυτη τη θεση οι Μπολσεβικοι μπορεσαν να κερδισουν την πρωτοπορια της εργατικης ταξης και τρια χρονια μετα το ξεσπασμα του πολεμου να φτασουν στη νικηφορα επανασταση του Οχτωβρη που εδωσε τελος στον ιμπεριαλιστικο πολεμο.

Δικαιοι πολεμοι

Οι Μαρξιστες δεν ειναι απλοι φιλειρηνιστες που στρεφονται εναντια σε ολους τους πολεμους.

Στους δικαιους πολεμους, αυτους που κανουν οι καταπιεσμενοι εναντια στους καταπιεστες τους, δεν μενουμε ουδετεροι. Περνουμε το μερος των καταπιεσμενων και των αδικημενων.

Γι αυτο δεν εχουμε κανενα ενδιασμο να υποστηριξουμε τους Παλαιστινιους στον δικαιο αγωνα τους εναντια στο Σιωνιστικο κρατος τους Ισραηλ, τους Κουρδους εναντια στο τουρκικο κρατος, τους μαυρους στον πολεμο εναντια στο καθεστως των φυλετικων διακρισεων, τους Τσετσενους εναντια στη Ρωσικη εισβολη και αλλα θυματα ιμπεριαλιστικων επεμβασεων και εθνικης καταπιεσης.

Ο πολεμος στη Κυπρο

Ειναι με κανενα τροπο ο πολεμος στη Κυπρο δικαιος για τους ελληνοκυπριους;

Ποιας πολιτικης ηταν συνεχεια ο πολεμος του '74, ποιες ταξεις τον εκαναν και με ποιους πολιτικους στοχους;

Αν χρησιμοποιησουμε αυτη τη μεθοδο, θα δουμε κατ' αρχην οτι ο πολεμος στη Κυπρο δεν ξεκινησε το '74, αλλα αρκετα πιο πριν. Το '74 δεν ηταν παρα ενα ακομα σταδιο σε μια σειρα πολεμικων επεισοδειων και συγκρουσεων που αρχισαν τουλαχιστον απο το '58 και με σημαντικοτερους σταθμους το '63 - '64, και τις επιχειρησεις της Κοφινου το '67.

Θα δουμε οτι εδω και πολλα χρονια στη Κυπρο διεξαγεται αναμεσα στους ελληνοκυπριους και ελληνες αστους απο τη μια και τους τουρκοκυπριους και τουρκους αστους απο την αλλη ενας ανελεητος πολεμος για την οικονομικη, πολιτικη και στρατιωτικη κυριαρχια στο νησι.

Ειναι μια διαμαχη στην οποια και οι δυο πλευρες εχουν αντιδραστικους και αδικους σκοπους. Για να εξασφαλισουν τη κυριαρχια τους και τα συμφεροντα τους δεν διστασαν να εφαρμοσουν και οι δυο τις πιο βαρβαρες μεθοδους εθνικου ξεκαθαρισματος και οδηγησουν στη σφαγη και τη προσφυγια χιλιαδες τουρκοκυπριους και ελληνοκυπριους εργαζομενους. Το οτι οι ελληνοκυπριοι και ελληνες καπιταλιστες εχασαν το πολεμο του '74 δεν τους μετατρεπει και σε αδικημενους. Μεχρι τοτε ηταν αυτοι οι επιτιθεμενοι που καταπιεζαν και εσφαζαν τους τουρκοκυπριους.

Σε ενα τετοιο αντιδραστικο πολεμο οι εργατες οχι μονο δεν πρεπει να παρουν το μερος της «δικης τους» πλευρας, της δικης τους αρχουσας ταξης αλλα αντιθετα πρεπει να στραφουν εναντιον της και να καταγγειλουν τους αρπαχτικους και αδικους σκοπους της. Να καταγγειλουν τους στρατιωτικους εξοπλισμους και τις προετοιμασιες της για νεους γυρους αιματοχυσιας.

Στηριγμενοι στις διεθνιστικες παραδοσεις του Λενιν και των Μπολσεβικων μπορουμε να αντιδρασουμε σε αυτη τη πορεια και να δειξουμε οτι υπαρχει ο δρομος της ταξικης ενοτητας των εργατων και της επαναστατικης προοπτικης για το σταματημα των πολεμων.

Ντινος Αγιομαμιτης

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Οχι στα πογκρομ και στις απελασεις

Ενα νεο «εχθρο» που απειλει την κυπριακη κοινωνια εχουν ανακαλυψει τα ΜΜΕ, η κυβερνηση και τα κομματα, τους ξενους εργατες. Συσκεψη στο αρχηγειο της αστυνομιας αποφασισε τον καταρτισμο σχεδιου δρασης για εξοντωση «της μαστιγας των ξενων εργατων», ξεκινωντας ετσι την σταυροφορια που εξαγγειλε ο Κληριδης για συλληψη, απελαση και αναστολη ή ακυρωση αδειων εργασιας σε ξενους.

Το Υπουργειο Εργασιας ξεκινησε απο τις 6 Ιουλιου την ομαδικη ακυρωση αδειων εργασιας σε ξενους, που στο χωρο δουλειας τους εχουν απολυθει ντοπιοι εργαζομενοι.

Οι «προστατες» των εργαζομενων - ΜΟΝΟ των ομοεθνων μας ομως - κατεβαζουν τους ξενοδοχοϋπαλληλους σε πορειες διαμαρτυριας εναντια στους ξενους που "*ξεδιαντροπα παιρνουν το ψωμι απ'το στομα μας*" (Επιστηθιου της ΣΕΚ), και ζητουν το διορισμο "επιθεωρητων" που θα κανουν εφοδους σε ξενοδοχεια και εργοστασια για μαζεμα των "παρανομων" εργατων και εντοπισμο των "νομιμων" που καταχρωνται τις θεσεις των ντοπιων. Ακομα οι συντεχνιες στελλουν τα λαγωνικα του Τμηματος Αλλοδαπων στη Λεμεσο να "καθαρισει" τα πεζοδρομια απο τους παρανομους που προσφερονται - ω τι εξευτελισμος - για εργασια επι ενος πινακιου φακης.

Ολοι μαζι λοιπον - πολιτεια και συντεχνιες - ενωμενοι και συντονισμενοι για να αναχαιτισουν την "καθοδο των μυριων", που αλωσαν στο τοπο μας και "μας" ριχνουν στην ανεργια, κλεβουν το ψωμι "μας" και ριχνουν τα μεροκαματα "μας".

ρατσιατικα ψεματα

Αυτα ολα ειναι χονδρα ψεματα, διαστρεβλωση της πραγματικοτητας και τα μετρα που εξαγγελονται, εγκληματικα και αισχρα, ειδικα οταν προερχονται απο τις συνδικαλιστικές οργανωσεις.

Ας παρουμε ομως τα επιχειρηματα τους ενα προ ενα.

Οι συντεχνιες των ξενοδοχοϋπαλληλων ξεκινουν απο το γεγονος οτι στο τομεα της τουριστικης βιομηχανιας υπαρχει ανεργια σε συγκριση με τη περσινη περιοδο, οτι παραβιαζονται οι οροι απασχολησης, οτι απολυεται ειδικευμενο προσωπικο, αρα και υψηλομισθο, που συν τοις αλλοις εχει και σαν αποτελεσμα την υποβαθμιση των υπηρεσιων που προσφερονται.

Μηπως γι'αυτη την κατασταση φταινε οι ξενοι εργατες με η χωρις αδεια εργασιας. Ανεπιφυλακτα οχι.

Ο πραγματικος υπευθυνος ειναι η παγκοσμια οικονομικη κριση και η πολιτικη της λιτοτητας που κανει φτωχοτερο ολο και μεγαλυτερο αριθμο εργαζομενων σ'ολη την Ευρωπη και εχει σα συνεπεια και τη μειωση των τουριστων προς την Κυπρο. Επισης ο μεγαλος ανταγωνισμος αναμεσα στους τουριστικους προορισμους της περιοχης οπως Ισπανια, Τουρκια, Ελλαδα, Κυπρο αναγκαζουν τους βιομηχανους να μειωσουν τα κοστα με επιθεσεις εναντια στα κεκτημενα των υπαλληλων τους.

Αυτος ειναι ο λογος που απολυουν προσωπικο, που στη θεση των ειδικευμενων προσλαμβανουν ανειδικευτους, που στη θεση των συλλογικων συμβασεων εξαναγκαζουν τους εργαζομενους να υπογραφουν προσωπικα συμβολαια εργασιας με τους χειροτερους δυνατους ορους. Ετσι λειτουργουν τις επιχειρησεις τους με μειωμενο και πιο φθηνο προσωπικο για να περισωσουν τα κερδη τους. Το προσωπικο της κουζινας ειναι σε αρκετες περιπτωσεις και μαγειροι και σερβιτοροι και λατσερηδες και καθαριστες στο χωρο τους. Οι καμαριερες παιζουν και το ρολο των τραπεζοκομων και σερβιτορων, αναλογα με τις αναγκες.

Οι ξενοι εργατες μεσα σε συνθηκες κρισης ειναι "φλεβα χρυσου" για τους επιχειρηματιες. Η δε ρατσιστικη νομοθεσια που καθοριζει τους ορους εισαγωγης και απασχολησης τους, εξυπηρετει στο μεγαλυτερο δυνατο βαθμο τα συμφεροντα τους.

Οσο αφορα αυτους που εχουν αδεια εργασιας υπομενουν αδιαμαρτυρητα την παραβιαση των συμβολαιων τους (απολαβες και καθηκοντα) γιατι φοβουνται την εκδικητικη απολυση, που σημαινει αυτοματα και απελαση.

Αυτοι που δεν εχουν αδεια, οι γνωστοι "παρανομοι" ειναι τα μεγαλα θυματα της κρισης του συστηματος. Βρισκονται κυριολεκτικα στο ελεος του οποιουδηποτε απατεωνα εργοδοτη. Δουλευουν με μεροκαματα εξευτελιστικα, με εξαντλητικα ωραρια και συνθηκες απανθρωπες. Δεν ειναι υπερβολικο να πουμε οτι εργαζονται και ζουν σε συνθηκες που αγγιζουν τα ορια της Δουλειας. Τα ανθρωπινα δικαιωματα στην αξιοπρεπη εργασια, στεγη κλπ κλπ της καθε "δημοκρατικης" χωρας ειναι για τους λιγους και εκλεκτους, δεν επαρκουν για ολους.

Ειναι φυσικο, απο την πλευρα των βιομηχανων, να εκμεταλλευονται αυτες τις ευκαιριες απολυτης εκμεταλλευσης που τους προσφερει το "καθεστως παρανομιας" των ξενων εργατων και να τους προτιμουν παρα τους ντοπιους.

Αυτο δεν σημαινει οτι οι ξενοι, με ή χωρις αδεια εργασιας, ειναι υπευθυνοι για τις απολυσεις και τα χαμηλα μεροκαματα. Η δικη τους πραγματικοτητα το μονο που δειχνει ειναι οτι αφου πρωτα κτυπηθηκαν απο την οικονομικη κριση της δικης τους χωρας και αναγκαστηκαν να ξεριζωθουν, αντιμετωπιζουν τωρα τους ρατσιστικους νομους που τους μετατρεπουν στο πιο αδυνατο και εκτεθειμενο κομματι απεναντι στη ασυδοσια των καινουργιων αφεντικων.

Ντοπιοι ανεργοι ή εργαζομενοι που κτυπιουνται τα μεροκαματα και τα αλλα ωφεληματα τους, ξενοι εργατες με η χωρις αδεια εργάσιας ειναι θυματα της ιδιου βρωμικου συστηματος, που μεσα στην κριση του αλλους τους πετα στο περιθωριο και αλλους τους ξεζουμιζει ακομα περισσοτερο.

Μυριανθη Λοϊζου

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

"Το σηριαλ τελειωσε με happy end", "Ηρθαν τα καλα μαντατα" ηταν οι τιτλοι στις αθλητικες σελιδες των εφημεριδων για την παραχωρηση κυπριακου διαβατηριου στους δυο αρμενιους παλαιστες, Παρσεκιαν και Καζαντζιαν, για να παρουν μερος στους Ολυμπιακους της Ατλαντα με τους αθλητες της Κυπριακης Δημοκρατιας.

Τις ιδιες μερες μια αλλη ειδηση περασε στα ψιλα των εφημεριδων αφου ειναι μερος της καθημερινης μας ζωης πια: *"Επιχειρηση 'σκουπα' εφαρμοσε η Υπηρεσια Αλλοδαπων συλλαμβανοντας 46 αλλοδαπους για παράνομη παραμονή στην Κυπρο"* (Φιλελ.6/7).

Η νεα βουλη στη πρωτη κιολας συνεδρια περασε νομοσχεδιο που παραχωρει εξουσια στο Υπουργικο Συμβουλιο σε εξαιρετικες περιπτωσεις "για λογους δημοσιου συμφεροντος" να πολιτογραφει αλλοδαπους ανεξαρτητα του χρονου διαμονης τους.

Βεβαια αυτο θα αφορα μονο καποιες εξαιρετικες περιπτωσεις που θα εξυπηρετουν τα συμφεροντα της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης.

"Ολοι οσοι ασχολουνται με τον αθλητισμο γνωριζουν πολυ καλα πως οι δυο αθλητες δεν ειναι καποιοι τυχαιοι που θελουν να εκμεταλλευτουν καταστασεις κι απο αυτους μπορουμε να περιμενουμε πολλα" μας ενημερωνει ο Φιλελευθερος.

Κανενας απο τις χιλιαδες ξενους εργατες που βρισκονται στην Κυπρο δεν ειναι ουτε τυχαιος, ουτε εκμεταλλευτης. Ερχονται εδω ψαχνοντας ενα ειρηνικο μελλον γι'αυτους και τα παιδια τους, μακρια απο τους πολεμους, την φτωχεια και την εξαθλιωση. Γι'αυτους οχι μονο δεν τους δινεται η υπηκοοτητα αλλα ζουν κυνηγημενοι και με τον καθημερινο φοβο της συλληψης, της κακοποιησης και της απελασης.

Οι Περσεκιαν και Καζαντζιαν δεν χρειαζονταν ν'αγωνιστουν με την κυπριακη Ολυμπιακη Ομαδα για να ειναι καλοδεχουμενοι και να εχουν καθε δικαιωμα που εχουν οι ντοπιοι. Μαζι τους ομως θα επρεπε να το εχουν και οι χιλιαδες των αλλων ξενων εργαζομενων που γινονται αντικειμενο αγριας εκμεταλλευσης των ντοπιων αφεντικων. Ανωνυμοι εργαζομενοι που δεν εχουν κανενα παραγοντα υπερ τους και χρειαζονται την αλληλεγγυη μας.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Φιεστα των καπιταλιστων και αποθεωση του εθνικισμου

Εκατομμυρια ανθρωποι που απολαμβανουν τα σπορ θα παρακολουθησουν και φετος τους Ολυμπιακους που γινονται στην πολη Ατλαντα των ΗΠΑ. Ομως αυτο που κυριαρχει στο Ολυμπιακο τσιρκο δεν ειναι ο αθλητισμος αλλα το χρημα. Τα κερδη των γιγαντιαιων πολυεθνικων εταιριων απο αυτη τη διοργανωση, με πρωτη την Κοκα Κολα, προκειται να ειναι τεραστια.

Στην "Χρυση Ολυμπιαδα" φετος θα γιορταστουν τα 100 χρονια απο τοτε που ο Βαρωνος Ντε Κουμπερντεν καθιερωσε τους Ολυμπιακους αγωνες, μια διοργανωση που εχει την προελευση της στην αρχαια Ελλαδα. Αυτος θα ειναι ακομα ενας λογος που τα καναλια και τα ΜΜΕ φετος ειναι ετοιμα να μας βομβαρδισουν με καθε λογης εθνικιστικες αηδιες και μυθους. Το οτι η περιφημη "Ολυμπιακη Ιδεα" στην αρχαια Ελλαδα σημαινε πρωτα απ'ολα πως οι σκλαβοι και οι γυναικες αποκλειονταν απο τους Ολυμπιακους αγωνες θα παραμεριστει βεβαια.

εθνικισμος

Ο συγχρονος αθλητισμος ειναι προϊον του ιδιου του καπιταλισμου με την εδραιωση του τον περασμενο αιωνα. Ο αθλητισμος σημερα καλλιεργει τις πιο αντιδραστικες καπιταλιστικες ιδεες: το ρατσισμο, τον σεξισμο, την αποδοτικοτητα αλλα κυρια τον εθνικισμο. Δεν θα μπορουσε να ειναι αλλοιως.

Ο Χιτλερ στο βιβλιο του "Ο αγωνας μου" εγραφε: "Δωστε στο Γερμανικο εθνος εξη εκατομμυρια σωματα με αμεμπτη αθλητικη εκγυμναση, ολα φλεγομενα με φανατικη αγαπη για την πατριδα τους και γαλουχημενα με το υψηλοτερο επιθετικο πνευμα... και το κρατος θαχει δημιουργησει ενα στρατο".

Η νικη της εθνικης ομαδας ή του αθλητη γινεται συμβολο εθνικο που "δενει" μαζι εργαζομενους και αφεντικα. Το *«Για την Ελλαδα ρε γαμωτο»* που φωναξε η Πατουλιδου κερδιζοντας το μεταλλιο στη Βαρκελωνη χρησιμοποιηθηκε κατα κωρο απο ολους τους πολιτικους για τις θυσιες που πρεπει να υποστουν οι εργαζομενοι. Τα σπορ με κανενα τροπο δεν ενωνουν τους ανθρωπους επειδη ακριβως δεν μπορει να διαχωριστει ο αθλητισμος απο τον εθνικισμο.

Ειναι γι'αυτους τους λογους και εναντια σ'αυτο το "αθλητικο πνευμα" που η Ρωσια, μετα την σοσιαλιστικη επανασταση του 1917 απεσχε απ'ολες τις διεθνεις αθλητικες διοργανωσεις.

πανηγυρι των καπιταλιστων

Πισω απο την φανταχτερη "ιερη" βιτρινα των Ολυμπιακων προβαλλει μια αλλη πραγματικοτητα με συγκρουσεις τεραστιων οικονομικων συμφεροντων, ενας συρφετος απο σπονσορες και μανατζερς, ντοπαρισματα και πολιτικες σκοπιμοτητες με αφορμη την "ευγενη αμιλλα".

Το προγραμμα μαρκετιγκ της Διεθνους Ολυμπιακης Επιτροπης θ'αποφερει πανω απο 3 δισεκατομμυρια δολλαρια. Απ'αυτο το ποσο το 82% θα εισπραχθει σαν τελη απο τα μεγαλα τηλεοπτικα δικτυα για καλυψη των αγωνων και απο την χρηματοδοτηση των 10 πολυεθνικων που ειναι οι επισημοι σπονσορες των αγωνων, αναμεσα τους εκτος απο την Κοκα Κολα, ονοματα οπως η Kodak, η Visa, η Panasonic, η Xerox και η IBM.

Μεσα σ'αυτη την ατμοσφαιρα του χρηματος δεν ειναι τυχαιο λοιπον οτι αθλητες χρησιμοποιουν αναβολικα για να βελτιωσουν τις επιδοσεις τους με κινδυνο την ιδια τους τη ζωη. Η πιεση πανω τους ειναι τεραστια αλλα και η ανταμοιβη μεγαλη για οσους πετυχουν, αφου αυτη η βιομηχανια θεαματος θα "αγορασει" τελικα τους διαφορους ολυμπιονικες.

Ολυμπιακοι και κυπριακο

Ομως ο αθλητισμος εκτος απο μια κερδοφορα βιομηχανια θεαματος και ψυχαγωγιας ειναι και η αρενα για αγριους εθνικους ανταγωνισμους. Το οτι η πολιτικη και ο αθλητισμος δεν συμβαδιζουν ειναι απο τα πιο χοντρα ψεματα.

Για τους Ελληνοκυπριους καπιταλιστες εχει τεραστια πολιτικη σημασια η συμμετοχη σε τετοιου ειδους διοργανωσεις οπως οι Ολυμπιακοι. Θελουν να ενισχυσουν και σ'αυτο το πεδιο την "κρατικη υποσταση" σαν ακομα ενα τροπο για να επιβαλουν την πολιτικη κυριαρχια τους πανω στους Τουρκοκυπριους.

Μεχρι το 1974 η "κρατικη οντοτητα" δεν ειχε και πολλη σημασια για τους Ε/κ καπιταλιστες αφου οι Τ/κ ετσι κι αλλοιως βρισκονταν σε θυλακες. Ετσι οι Ε/κ αθλητες μπορουσαν ν'αγωνιζονταν με τα χρωματα της Εθνικης Ομαδας της Ελλαδας ενω οι Γυμνασιακοι Συλλογοι να ειναι ενταγμενοι στον Ελλαδικο ΣΕΓΑΣ.

Μετα το 1974, θυμηθηκαν οι Ε/κ αστοι την "κρατικη οντοτητα" απαραιτητο ατου στο διπλωματικο πολεμο του "νομιμου" κρατους για τον αποκλεισμο του "παρανομου" "ψευδοκρατους" των Τουρκοκυπριων.

Ενα προσφατο παραδειγμα του πως διεξαγονται οι διπλωματικοι πολεμοι με αφορμη το "αθλητικο πνευμα" ειναι και η περιπτωση των δυο παλαιστων αθλητων Περσεκιαν και Καζαντζιαν απο την πρωην Σ. Ενωση, που πολιτογραφηθηκαν Κυπριοι για να σταλουν στην Ατλαντα. Σε διαστημα ημερων η βουλη ενεκρινε νομο που δινει το δικαιωμα στο Υπουργικο Συμβουλιο να πολιτογραφει αλλοδαπους για λογους "δημοσιου συμφεροντος"!

Οι αρχουσες ταξεις προσπαθουν μεσω του αθλητισμου να επωφεληθουν στους εθνικους και εμπορικους τους ανταγωνισμους. Τα παραμυθια για "υψηλα ιδεωδη" του αθλητισμου μενουν μετεωρα μπροστα σ'αυτη την πραγματικοτητα.

Αρκετος κοσμος θα συνεχισει να παρακολουθει τους Ολυμπιακους αγωνες οχι απο θαυμασμο για τα υποτιθεμενα "ιδεωδη" αλλα σαν ενα ειδος ψυχαγωγιας μεσα στην καθημερινη ρουτινα.

Φ.Β.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Το μεγαλο φαγοποτι

Η κυβερνηση κατω απο τον φοβο της συγκρουσης με τα πιο μαζικα και πιο δυνατα κομματια της εργατικης ταξης προσπαθει να περασει τις ιδιωτικοποιησεις απο την πισω πορτα.

Ο κυριος εκφραστης των ιδιωτικοποιησεων ο υπουργος Συγκοινωνιων, τωρα αναφερεται σε μια «ανταγωνιστικη αναμορφωση» για μια *«αναδομηση και εκσυχρονισμο υπηρεσιων ημικρατικων και κρατικων οργανισμων για να μπορουν να αντεπεξελθουν σε συνθηκες ανταγωνισμου»*. Παραλληλα ο υπουργος οικονομικων δηλωνει πως *«δεν τιθεται θεμα ιδιωτικοποιησεων κερδοφορων οργανισμων παρα μονο υπηρεσιων που αντιμετωπιζουν προβληματα»*.

Τα κορακια

Κανενας εργαζομενος ομως δεν πρεπει να εμπιστευεται τα λογια και τις δηλωσεις των υπουργων αφου την ιδια ωρα που τα λενε αυτα, μεγαλοι και γνωστοι επιχειρηματιες εχουν ηδη γραψει εταιρεια με το ονομα TELEDEV και ανοιξαν γραφεια σε μεγαλο εμπορικο κεντρο. Περιμενουν σαν τα κορακια για να πεσουν στο μεγαλο φαγοποτι της ΑΤΗΚ. Κυριοι μετοχοι σ'αυτη την εταιρεια ειναι η P.M.T. HOLDINGS LTD, η ALCO PRODUCTS LTD, η MANGLIS HOLDINGS LTD F.S TELECOM LTD των Φραγκουδη και Στεφανου. Ακομα σ'αυτη την εταιρεια μετοχος ειναι η Κεντρικη Τραπεζα Αναπτυξης (η οποια εχει κανει και την μελετη των ιδιωτικοποιησεων για χαριν της κυβερνησης) ενω ο πρωην γενικος διευθυντης της ΑΤΗΚ Φ. Βατυλιωτης εχει αναλαβει γραμματεας της εταιρειας.

Εχουν βαλει σα στοχο να φανε τις υπηρεσιες νεας τεχνολογιας που εχουν λιγα κοστα και αφηνουν τεραστια κερδη οπως το 192, το τελεφαξ, τη τηλεειδοποιηση και την κινητη τηλεφωνια (GSM). Με τη κινητη τηλεφωνια οι ιδιωτες θα εκμεταλευονται τα δικτυα της ΑΤΗΚ και θα θησαυριζουν αφου γι'αυτους τα μονα κοστα θα ειναι τα γραφεια και οι κεραιες. Χαρακτηριστικα οι συνδρομητες των κινητων τηλεφωνων GSM εφτασαν τους 31.273 δηλαδη αυξηθηκαν σε συγκριση με το τελος του περσινου χρονου κατα 10.319 ποσοστο αυξησης 49.25%. Ζητουν οτι πιο κερδοφορο μπορει να υπαρχει σημερα στον ημικρατικο και κρατικο τομεα. Λιμπιζονται τα τεραστια πλεονασματα της ΑΤΗΚ που τα τελευταια εξη χρονια παρουσιαζουν κερδη απο 10 εως και 18 εκατομμυρια λιρες.

Οι τεραστιες δυνατοτητες που δινει σημερα η νεα τεχνολογια γινονται ειδος πολυτελειας και προνομιο των λιγων ενω θα μπορουσαν να ικανοποιησουν τις κοινωνικες αναγκες καθε εργαζομενου. Σημερα η τηλεειδοποιηση γινεται μεσον εκμεταλλευσης με την εμπορευματοποιηση των πληροφοριων, ενω θα μπορουσε να μετατραπει σε τραπεζα πληροφοριων γνωσης, μορφωσης και ψυχαγωγιας, δωρεαν για τον καθε νεολαιο και εργαζομενο.

Ποιος πληρωνει;

Κυβερνηση και εργοδοτες στο ονομα του «εκσυγχρονισμου» θελουν να κτυπησουν τα κεκτημενα των εργαζομενων. Αρκετες υπηρεσιες της ΑΗΚ, της ΑΤΗΚ, της Ηλεκτρομηχανολογικης Υπηρεσιας, εχουν περασει ηδη στα χερια των εργολαβων και των ιδιωτικων επιχειρησεων. Η MASTRO ηδη εκμεταλευεται την επεκταση νεου δυκτιου της Ηλεκτρικης. Οι τηλεφωνικες συσκευες εχουν δοθει στους εμπορους και η επιδορθωση τους φορτωθηκε στις πλατες του καταναλωτη. Ετσι οι εταιριες αυτες κανουν «χρησες» δουλειες με προσωπικο ανοργανωτο, πολλες φορες εκτακτο, χωρις συλλογικες συμβασεις και με πολυ χειροτερους μισθους και ορους εργασιας απο τους εργαζομενους στον ημικρατικο τομεα.

Με την απειλη των ιδιωτικοποιησεων προσπαθουν να τρομοκρατησουν τους εργαζομενους σ'αυτους τους κλαδους για να τους σπασουν κεκτημενα και να εφαρμοσουν νεους κανονισμους και ορους εργασιας. Για παραδειγμα στην ΑΤΗΚ μεταθεσαν εργαζομενους απο το τμημα κατασκευων στο τμημα υπογειων καλωδιων, δηθεν προσωρινα, με ολες τις συνεπειες στην ανελιξη των εργαζομενων και οι ηγεσιες των συντεχνιων το δεκτηκαν δηθεν για να αποφυγουν τα χειροτερα, δηλαδη την αναθεση των υπηρεσιων του τμηματος στον ιδιωτικο τομεα. Οι εσωτερικες μετακινησεις, η ελλειψη προσωπικου, και η εντατικοποιηση των ρυθμων δουλειας και ελεγχου πανω στους εργαζομενους περνούν στο ονομα του εκσυχρονισμου.

Ο «εκσυγχρονισμος» ωφελει μονο τους μεγαλοκαρχαριες ενω οι εργαζομενοι και η μεγαλη πλειοψηφια των συνδρομητων πληρωνει τα σπασμενα.

Αφισσα του συνδικατου των εργαζομενων στις τηλεπικοινωνιες στην Ελλαδα εναντια στην ιδιωτικοποηση του ΟΤΕ

Δραση απο τα κατω

Οι ηγεσιες των συντεχνιων αν και καταδικαζουν τις ιδιωτικοποιησεις, και οργανωνουν σεμιναρια και διαλεξεις εναντια στις ιδιωτικοποιησεις, στην ουσια οπου χρειαζεται αμεση και οργανωμενη αντισταση με απεργιες και κινητοποιησεις για να αποτρεψουν τα πρωτα βηματα των ιδιωτικοποιησεων τις αφηνουν να περνουν.

Κρατουν μια παθητικη σταση και επικαλουνται τον κινδυνο των ιδιωτικοποιησεων για να ζητουν υποχωρησεις και θυσιες απο τους εργαζομενους και αυξηση της παραγωγικοτητας ταχα για να σωσουν τους οργανισμους και να μην ιδιωτικοποιηθουν.

Τετοιες αποπειρες ιδιωτικοποιησης σταματησαν μονο οπου οι ιδιοι οι εργαζομενοι εβαλαν πιεσεις στις ηγεσιες των συντεχνιων και αντισταθηκαν με απεργιες και κινητοποιησεις. Οπου ειδαμε αντιστασεις απο τα κατω η κυβερνηση εκανε πισω, οπως τους νηπιαγωγους ή τους εργαζομενους στα λιμανια και τις μαρινες.

Αυτο δειχνει και το μοναδικο δρομο για να εμποδισουμε τις ιδιωτικοποησεις. Χρειαζεται συντονισμος και οργανωση των αγωνων των εργαζομενων σε αυτους τους κλαδους.

Για να γινει αυτο χρειαζεται μια δυναμη που να μετατρεπει την εργατικη αγανακτηση των εργαζομενων σε δραση απο τα κατω, που να ξεπερνα την παθητικοτητα και τους συμβιβασμους της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας. Χρειαζεται να στηθουν τετοιες πρωτοβουλιες απο τα κατω απο τους ιδιους τους εργαζομενους. Σε αυτη την κατευθυνση ειναι που δουλευει η Εργατικη Δημοκρατια και καλει τους αγωνιστες της εργατικης ταξης που θελουν να δωσουν τη κοντρα για να μην περασουν οι ιδιωτικοποισεις να τις στηριξουν.

Νικος Αγιομαμιτης

Οχι στο μονοπωλιο νερου της εκκλησιας

Δυο χιλιαδες οικογενειες που κατοικουν στην περιοχη της Μακεδονιτησας σε οικοπεδα που αγοραστηκαν απο την Αρχιεπισκοπη και με την συμφωνια να υδροδοτουνται απο την πηγη της Αρχιεπισκοπης, ταλαιπωρουνται κατα περιοδους εδω και εξι χρονια.

Το νερο που τους παρεχεται απο το δικτυο υδροδοτησης δεν ειναι καταλληλο για ανθρωπινη καταναλωση, διοτι σ' αυτο εμφανιζεται χρωμα και οπως ανεφερε ο επαρχιακος υπευθυνος των υγειονομικων υπηρεσιων Ανρεας Χαραλαμπιδης διαπιστωθηκε οτι το χρωμα ηταν αυξημενο περαν των διεθνων επιτρεπομενων οριων.

Το χημειο του κρατους σε αναλυσεις που εκανε στο νερο διαπιστωσε την υπαρξη χρωματος στο νερο και προειδοποιησε οτι σε περιπτωση κατα την οποια διαπιστωθει οτι το χρωμα προερχεται απο χημικα οξεα, τοτε το νερο ειναι επικινδυνο για την υγεια των δημοτων.

Απο το προβληματικο νερο της Αρχιεπισκοπης επιρεαζονται και τα δημοτικα σχολεια και γυμνασια της περιοχης οπου και οι μαθητες αναγκαζονται να πηγαινουν στο σχολειο κουβαλωντας ο καθενας το δικο του παγουρι με νερο. Οι κατοικοι της περιοχης αναγκαζονται τελικα να αγοραζουν οχι μονο το νερο που πινουν αλλα και αυτο που χρησιμοποιουν για το πλυσιμο των λαχανικων και το μαγειρεμα.

Οι κατοικοι της περιοχης καθως και μελη του Δημοτικου Συμβουλιου Εγκωμης ζητησαν να παραχωρηθει το δικτυο υδρευσης της περιοχης στο Συμβουλιο Υδατοπρομηθειας Λευκωσιας το οποιο εχει την καταλληλη υποδομη για παροχη καταλληλου νερου. Η Αρχιεπισκοπη βεβαια δεν δεχτηκε και δηλωνει οτι οι κατοικοι της περιοχης εχουν παραπλανηθει.

Για να αντιμετοπιστει το προβλημα του νερου πρεπει η Αρχιεπισκοπη να παραχωρησει αμεσα το δικτυο στο Σ.Υ.Λ. Αν η Αρχιεπισκοπη συνεχισει να αρνειται κατι τετοιο τοτε πρεπει η κυβερνηση να προχωρησει αμεσα σε επιταξη των γεωτρησεων οπως εγινε και σε αλλη περιπτωση στην περιοχη Ανθουπολης οπου ιδιωτες παραχωρουσαν νερο σε οικοπεδα που πουλουσαν και το νερο παρουσιαζε προβληματα.

Αυτο ειναι το μονο που θα λυσει το προβλημα αμεσα και δεν θα επιβαρυνει τους κατοικους της περιοχης με αλλες δαπανες. Η κατασκευη νεου δικτυου απο την Αρχιεπισκοπη και το Δημο Εγκωμης οχι μονο θα παρει αρκετο χρονο αλλα θα επιβαρυνει τους κατοικους με νεες δαπανες που συμφωνα με το Δημαρχο Εγκωμης θα φτασει τις 500 λιρες για το καθε νοικοκυριο.

Προς αυτη την κατευθυνση ειναι που πρεπει να προσανατολισουν τον αγωνα τους οι κατοικοι της περιοχης. Με δυναμικες κινητοποιησεις μπορουν να αναγκασουν την Αρχιεπισκοπη να υποχωρησει ή ακομα και την κυβερνηση να παρεμβει προς οφελος του κοσμου.

Α.Λ.

Δαπανες για την υγεια οχι για τους ξενοδοχους

Η κατασταση που επικρατει σημερα στο χωρο της υγειας ειναι τραγικη. Το συστημα υγειας καταρρεει κατω απο το βαρος των τεραστιων προβληματων και ελλειψεων που υπαρχουν στα δημοσια νοσοκομεια. Καθημερινα χιλιαδες κοσμος ταλαιπωρειται στα εξωτερικα ιατρεια, στις πρωτες βοηθειες ή περιμενοντας μηνες στη σειρα για μια εγχειριση.

Την ιδια ωρα οι εργαζομενοι σ'αυτους τους χωρους βρισκονται αντιμετωποι μ'ενα συνεχως αυξανομενο ογκο προβληματων. Ειναι πραγματικα αξιοθαυμαστη η προσπαθεια τους να κρατησουν σε λειτουργισιμη καταστηση τα νοσοκομεια παρα τα προβληματα και τις τεραστιες ελλειψεις που υπαρχουν.

Οι ελλειψεις σε κτιριακες εγκαταστασεις, σε μηχανηματα και εξοπλισμο στοιχιζουν ανθρωπινες ζωες. Κοσμος πεθαινει γιατι δεν υπαρχουν τα καταλληλα μηχανηματα να γινει σωστη διαγνωση ή περιμενοντας στη σειρα να κανει μια εγχειρηση.

Παρ ολα αυτα η κυβερνηση οχι μονο δεν δειχνει διαθεση να λυσει αυτα τα προβληματα αλλα με την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων στις δημοσιες δαπανες τα χειροτερευει ακομα παραπανω.

Τα αιτηματα των κυβερνητικων γιατρων μενουν εδω και αρκετο καιρο ανικανοποιητα. Ο υπουργος υγειας οχι μονο δεν δειχνει διαθεση να τα ικανοποιησει αλλα εξαπελυσε εναντιον τους μια χυδαια επιθεση ποτε κατηγορωντας τους για «λαδωματα και φακελλακια» και ποτε σαν «προνομιουχους» που νοιαζονται μονο για τους μισθους και αδιαφορουν για την υγεια του κοσμου.

Παρομοια προβληματα υπαρχουν και με το νοσηλευτικο προσωπικο. Η ελλειψη νοσοκομων συνεχως μεγαλωνει την ιδια στιγμη που υπαρχουν αρκετοι ανεργοι αποφοιτοι της νοσηλευτικης σχολης. Ο υπουργος υγειας ομως προτιμα την πιο φτηνη λυση που ειναι ο ρατσισμος και προσπαθει να φορτωσει το προβλημα της ανεργιας των νοσοκομων στους ξενους που δουλευουν στο τομεα της υγειας.

Τα προβληματα στα δημοσια νοσοκομεια ομως ουτε με μπαλωματα, οπως οι εσωτερικες μετακινησεις λυνονται ουτε με αλλες αλχημειες και πολυ περισσοτερο δεν λυνονται με τις επιθεσεις εναντια στους εργαζομενους στο τομεα της υγειας.

Ο μονος τροπος για να λυθουν αυτα τα προβληματα ειναι να αυξηθουν οι δαπανες για τη δημοσια υγεια. Μονο αν η κυβερνηση διαθεσει τα λεφτα που χρειαζονται για να κτιστουν νεα νοσοκομεια, να αγοραστουν μηχανηματα και εξοπλισμος, να ικανοποιηθουν τα αιτηματα των εργαζομενων για να μπορουν να συνεχισουν να εργαζονται θα λυθουν τα προβληματα που υπαρχουν.

Ειναι φανερο ομως οτι αυτη η κυβερνηση δεν εχει καμια διαθεση να δωσει λεφτα για την υγεια. Προτιμα να ενισχυει οικονομικα τους βιομηχανους, τους ξενοδοχους, τους τραπεζιτες και τους ιδιωτες μεγαλογιατρους που θησαυριζουν απο τα κενα και τις αδυναμιες της δημοσιας υγειας. Προτεραιοτητα για την κυβερνηση δεν ειναι οι αναγκες της δημοσιας υγειας και των εργαζομενων στα νοσοκομεια αλλα τα οικονομικα συμφεροντα των καπιταλιστων που πολιτικα εκπροσωπει.

Ειναι γι'αυτο που χρειαζεται σημερα οι εργαζομενοι στα νοσοκομεια να περασουν στην επιθεση. Η αναμονη το μονο αποτελεσμα που εφερε ηταν να δωσει τη δυνατοτητα στον Μανωλη Χριστοφιδη να τους κοροϊδευει ολο αυτο τον καιρο και να τους κατηγορει και απο πανω για «προνομιουχους».

Εκεινο που χρειαζεται ειναι η δραση των ιδιων των εργαζομενων στο τομεα της υγειας. Σ' αυτο τους τον αγωνα μπορουν και πρεπει να εχουν τη συμπαρασταση καθε εργαζομενου γιατι αν κερδισουν, αυτο θα ειναι για το καλο της δημοσιας υγειας, το καλο ολων εκεινων που αναγκαζονται να καταφευγουν στα δημοσια νοσοκομεια για θεραπεια.

Πετρος Μιχαηλ

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

Τι να διαβασετε στις διακοπες

Οι καλοκαιρινες διακοπες ειναι μια καλη ευκαιρια οχι μονο για ξεκουραση αλλα και για διαβασμα. Η Εργατικη Δημοκρατια παρουσιαζει και προτεινει για φετος τρια βιβλια πολυ επικαιρα. Μπορειτε να τα προμηθευτειτε απο το Μαρξιστικο Βιβλιοπωλειο ή απο τους συντροφους στα πουληματα στις πλατειες.

Ισπανια 1936

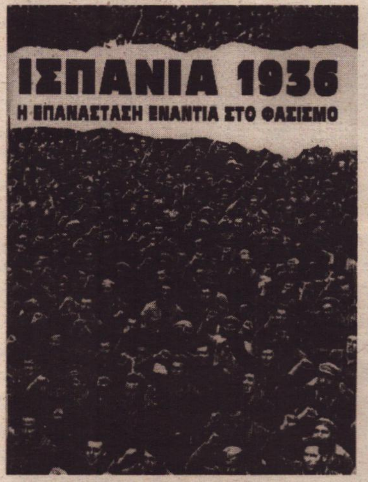

Η ισπανικη επανασταση το 1936 ειναι η κορυφαια μαχη του εργατικου κινηματος στην δεκαετια του '30. Ηταν η δεκαετια της οικονομικης κρισης, της ανοδου του φασισμου, του Πολεμου.

Απο την δεκαετια του '3Ο μεχρι σημερα, η προπαγανδα των κυριαρχων ταξεων, αλλα και των Σοσιαλδημοκρατικων και Κομμουνιστικων Κομματων παρουσιαζει τον Ισπανικο Εμφυλιο Πολεμο σαν μια συγκρουση αναμεσα στην αστικη κοινοβουλευτικη δημοκρατια και τον φασισμο. Η πραγματικοτητα ειναι διαφορετικη. Το 1936 η συντριπτικη πλειοψηφια της ισπανικης αρχουσας ταξης και οι πολιτικοι της εκπροσωποι περασαν με την μερια του φασιστα Φρανκο. Αυτοι που αντισταθηκαν ηταν οι εργατες και οι αγροτες της Ισπανιας. Περνώντας μεσα απο το καμινι της αντιφασιστικης παλης εβαλαν σε αμφισβητηση ολο το συστημα της εκμεταλλευσης και της καταπιεσης και αρχισαν να θεμελιωνουν τη δικη τους εξουσια.

Σε καθε χωρο δουλειας οι εργατικες επιτροπες πηραν στα χερια τους τον ελεγχο παραγωγης και τον εστρεψαν στις αναγκες του λαου και οχι στις αναγκες του κερδους. Στις γειτονιες οι εργατικες πολιτοφυλακες ελεγχαν τη διανομη των τροφιμων, την ιατρικη περιθαλψη, την κοινωνικη αλληλεγγυη. Στα χωρια, οι αγροτες αποτιναξαν το ζυγο των γαιοκτημονων, πηραν τα χωραφια και αρχισαν να καλιεργουν συλλογικα τη γη. Η ιδια η πολεμικη προσπαθεια για την αποκρουση των φασιστων στηριχτηκε στα οργανωμενα απο τη βαση των συνδικατων ενοπλα σωματα τις «μιλιτσιες»

Το 1936-37 οι εργατες της Ισπανιαςδεν ηταν μονοι τους. Στην Γαλλια και ΗΠΑ φουντωνε το κινημα καταληψεων των εργοστασιων.

Ομως, η επανασταση νικηθηκε. Οι εργατες και οι αγροτες της Ισπανιας προδοθηκαν απο τις ιδιες τις ηγεσιες τους. Η σοσιαλδημοκρατια και ο σταλινισμος, προτιμησαν να χτυπησουν την εργατικη επανασταση, παρα να χαλασουν τις συμμαχιες τους με τους αστους πολιτικους. Η προδοσια τους σημαινε την νικη του Φρανκο και την επιβολη της φασιστικης δικτατοριας για τα επομενα τριαντα επτα χρονια.

Στην Ελλαδα τα βιβλια που εχουν εκδοθει για την Ισπανια του '36 ειναι ελαχιστα και τα περισσοτερα εξαντλημενα εδω και χρονια. Η εμπειρια της Ισπανιας ηταν πολυτιμη για τους εργατες, αλλα ισως αυτος να ειναι και ενας απο τους λογους για το μεγαλο κενο στην Ελληνικη βιβλιογραφια.

Στοχος αυτου του βιβλιου ειναι να εξηγησει την πορεια της ισπανικης επαναστασης, το δυναμωμα της και τις αιτιες της ηττας και να βγαλει τα απαραιτητα για τους σοσιαλιστες συμπερασματα.

Γαλλια Ιουνης '36

Την ιδια εποχη με την Ισπανικη επανασταση, τον Ιουνιο του '36 η Γαλλια συγκλονιζονταν απο ενα πρωτογνωρο κυμα απεργιων και καταληψεων στα εργοστασια και σε ολους τους χωρους δουλειας. Εκατομμυρια εργατες και εργατριες συμμετειχαν στη μεγαλυτερη απεργια μεχρι τοτε.

Ενα μηνα πριν στις 3 του Μαη του 1936 εκατονταδες χιλιαδες εργατες πανηγυριζαν σε ολες τις πολεις της

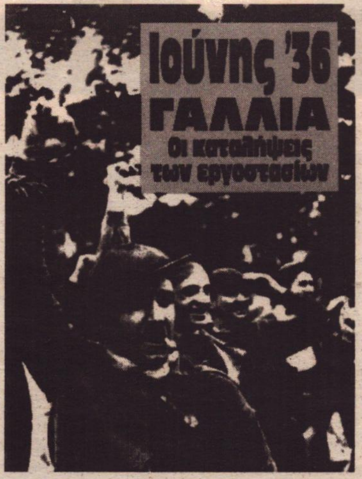

Γαλλιας την σαρωτικη νικη του Λαϊκου Μετωπου στις εκλογες. Το Λαϊκο Μετωπο ηταν μια εκλογικη συμμαχια αναμεσα στο Κομμουνιστικο, το Σοσιαλιστικο, και το Ριζοσπαστικο κομμα. Η νικη του αντανακλουσε την επιθυμια της εργατικης ταξης για αλλαγη. Ομως τα κομματα του Λαϊκου Μετωπου, εγκλωβισμενα μεσα σε μια λογικη κοινοβουλευτικων συμμαχιων δεν ειχαν σκοπο να συγκρουστουν με την αρχουσα ταξη. Οι εργατες δεν περιμεναν. Λιγες μερες μετα την νικη του Λαϊκου Μετωπου ξεσπασαν απεργιες και καταληψεις σε καθε χωρο δουλειας. Οι κοκκινες σημαιες κυματιζαν στις πυλες των κατειλημενων εργοστασιων και η Διεθνης τραγουδιοταν απο χιλιαδες στοματα στις διαδηλωσεις.

Καθως οι εργατες επερναν τις τυχες στα χερια τους η κυβερνηση του Λαϊκου Μετωπου, οι εργοδοτες και οι συνδικαλιστικες ηγεσιες ετρεξαν να υπογραψουν στα γρηγορα συμβιβαστικες συμφωνιες και εριξαν ολο το βαρος τους για να γυρισουν τους απεργους πισω.

Το βιβλιο αυτο θελει να θυμισει το γιγαντιαιο κινημα του Ιουνη του '36 για να προτεινει οτι και σημερα η απαντηση στην βαρβαροτητα του συστηματος και στις προδοσιες της σοσιαλδημοκρατιας και του σταλινισμου δεν ειναι οι κοινοβουλευτικες αυταπατες αλλα η εργατικη επανασταση και ο σοσιαλισμος.

Μαρξισμος του Τροτσκι

Αυτο το βιβλιο γραφτηκε το 1979 απο τον Ducan Hallas εναν επαναστατη στρατευμενο στην παραδοση του Τροτσκι για πανω απο μισο αιωνα. Το βιβλιο δεν ειναι βιογραφικο αλλα συμπυκνωνει τις βασικες αποψεις του Τροτσκι. Δεν προσπαθει να αποσιωπησει τα λαθη του. Ομως τονιζει οτι η δυνατοτητα να κανει κανεις κριτικη σε αυτα τα λαθη ειναι ενα «προνομιο» που μπορουν να εχουν μονο οσοι στεκονται στου ωμους αυτου του μεγαλου επαναστατη.

Ο Ducan Hallas στο βιβλιο του καταφερνει μεσα απο την παρουσιαση της ζωντανιας και της επικαιροτητας των βασικων ιδεων του Τροτσκι-οπως η θεωρια της «Διαρκους Επαναστασης» η τακτικη του «Ενιαιου Μετωπου» - να δινει πολυτιμες απαντησεις σε ερωτηματα που απασχολουν τους αγωνιστες σημερα. Απαντησεις σε ερωτηματα οπως, τι κοινωνια ειναι ο σοσιαλισμος; Ποια η σχεση του με τη σταλινικη Ρωσια; Πως αντιμετωπιζονται οι φασιστες; Ποιος ειναι ο ρολος του κομματος στις επαναστατικες εξελιξεις;

Ο «Μαρξισμος του Τροτσκι» κυκλοφορησε για πρωτη φορα στα ελληνικα το Μαη του 1990 και εξαντληθηκε γρηγορα. Οι εκδοσεις Εγατικη Δημοκρατια ελπιζουν οτι με την δευτερη εκδοση του βιβλιου βοηθουν να φτασει η πολυτιμη κληρονομια του Τροτσκι σε ολους τους αγωνιστες που θελουν να παλεψουν σημερα για την ανατροπη αυτου του βαρβαρου και απανθρωπου συστηματος, για μια κοινωνια σοσιαλιστικη.

Αλκης Κοκκινος

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρνας Κεντρου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

11/7: Τι ειναι ο κεντρισμος

17/7: Τι οδηγησε στο πολεμο του '74 (κοινη συναντηση των πυρηνων Λευκωσιας)

25/7: Η διεθνιστικη σοσιαλιστικη ταση (κοινη συναντηση πυρηνων Λευκ)

31/7:Φταινε οι ξενοι εργατες για τις απολυσεις;

Πυρνας Αγλαντζιας

Συνεδριαζει καθε Πεμπτη στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 7:15μμ

11/7: Τι ειναι ο κεντρισμος

17/7: Τι οδηγησε στο πολεμο του '74 (κοινη συναντηση πυρηνων Λευκωσιας)

25/7: Η διεθνιστικη σοσιαλιστικη ταση (κοινη συναντηση πυρηνων Λευκ)

1/8: Ναρκωτικα: εμπορας ειναι ο καπιταλισμος

Πυρνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, οδος Πτολεμαϊδας ωρα 7:00 μ.μ.

10/7: Οι εκλογες στη Ρωσια

17/7: Τι οδηγησε στο πολεμο του '74 (κοινη συναντηση πυρηνων Λευκωσιας)

25/7: Η διεθνιστικη σοσιαλιστικη ταση (κοινη συναντηση πυρηνων Λευκ)

31/7: Φταινε οι ξενοι εργατες για τις απολυσεις;

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

12/7:Οι εκλογες στη Ρωσια

19/7: Τι οδηγησε στο πολεμο του '74

26/7: Η διεθνιστικη σοσιαλιστικη ταση

2/8: Τι ειναι ο κεντρισμος

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα
της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»
Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
Fax - τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΚΚΚ – ΑΚΕΛ

Χρειαζεται να χτισουμε ενα πραγματικο σοσιαλιστικο εργατικο κομμα

Οταν το 1962 ο Εζεκιας Παπαΐωννου απο το βημα του 10ου Συνεδριου του ΑΚΕΛ διακηρυσε οτι θα *"αρχισουμε δουλεια για την συγγραφη της ιστοριας του κομματος μας"*, εδινε μια υποσχεση που εμελλε να γινει μερος της ιδιας της ιστοριας του.

Τρεις και μιση δεκατιες αργοτερα, η υποσχεση αυτη παραμενει ανεκπληρωτη. Ο λογος ειναι περα για περα πολιτικος. Η ιστορια του ΑΚΕΛ ειναι η ιστορια οχι της παλης για το σοσιαλισμο αλλα της αναστολης και της εγκαταλειψης αυτης της παλης. Ειναι μια ιστορια προσηλωσης στα εθνικα συμφεροντα, με συνεπειες καταστοφικες για την εργατικη ταξη και τους αγωνες της.

Ας υποθεσουμε ομως πως το ΑΚΕΛ πραγματι προχωρουσε στην εκδοση μιας επισημης ιστοριας του κομματος, δεκα μονο χρονια αργοτερα, το 1972. Να πως μπορουσε να προλογιζε ο Γ.Γ. του κομματος τον πρωτο της τομο: *"Το ΑΚΕΛ υποστηριζε και υποστηριζει την Ενωση της Κυπρου με την Ελλαδα χωρις ορους και ανταλλαγματα και ανεξαρτητα απο το εκαστοτε επικρατουν καθεστως στην Ελλαδα, γιατι το καθεστως ειναι προσωρινο, παροδικο φαινομενο ενω η Ελλαδα ειναι παντοτινη, ειναι αιωνια"* (Ε. Παπαΐαννου, *Χαραυγη* 25/4/1972).

Σημερα αυτο για πολλους αγωνιστες της αριστερας πρεπει να φανταζει σαν λιβελλογραφημα, ειναι ομως τραγικα αληθινο.

Απο την αλλη, για να ερθουμε στα σημερινα, η προσφατη αποφαση του 18ου Συνεδριου του ΑΚΕΛ για υποστηριξη της ενταξης της Κυπρου στην Ευρωπαϊκη Ενωση και του Ενιαιου Αμυντικου Δογματος αν συνοδευεται με μια διακρατικης συμφωνια Κυπρου-Ελλαδας, ειναι καλα γνωστα. Ομως, και το 1972 και το 1996 η πολιτικη του κομματος οριστικε με γνωμονα το ιδιο αναλλοιωτο κριτηριο - την μεγαλυτερη δυνατη ενισχυση του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, μεσα στις δωσμενες συνθηκες. Ο σοσιαλισμος για το ΑΚΕΛ ειχε παει προ πολλου περιπατο.

1926

Τη χρονια ιδρυσης του ΚΚΚ το 1926 στη Ρωσια ολοκληρωνοταν η τελευταια πραξη της ηττας της Οκτωβριανης Επαναστασης, με την επικρατηση του Σταλινισμου και της γραφειοκρατειας που δρουσε πια συνειδητα για την επιβολη των δικων της συμφεροντων. Η πολιτικη του νεαρου ΚΚΚ θα αντανακλουσε αυτη την πραγματικοτητα. Οι ιδεες της επαναστασης ωστοσο συνεχισαν για καποιο διαστημα ακομα να προβαλουν μεσα απο τα εντυπα και τη προπαγανδα του ΚΚΚ. Ταχθηκε ανοιχτα εναντια στο αιτημα της Ενωσης και καταγγελλε τους υποστηρικτες της Ενωσης σαν *"τους μεγαλυτερους εχθρους γιατι διχαζουν τον λαο σε Ελληνες και Τουρκους"*. Υποσχοταν να παλαιψει για ενα κοινο αντιαποικιακο αγωνα Ελληνων και Τουρκων εργατων με προοπτικη την *"απελευθερωση της Κυπρου απο τα χερια της καπιταλιστικης και ιμπεριαλιστικης Αγγλιας και τη δημιουργια της Σοβιετικης Σοσιαλιστικης Δημοκρατιας της Κυπρου"*.

Παρολο που το ΚΚΚ κηρυχθηκε παρανομο απο το 1931 - 1941 καταφερε να μαζικοποιηθει μεσα απο τις σημαντικες απεργιακες κινητοποιησεις τις περιοδου, με αποκορυφωμα την απεργια των 3000 Ελληνων και Τουρκων εργατων στο Μαυροβουνι το 1936. Το ΚΚΚ ομως ειχε παψει πια να ειναι προσανατολισμενο στην αξιοποιηση της ταξικης ενοτητας Ελληνων και Τουρκων εργατων για ενα κοινο αντιαποικιακο μετωπο.

Με την επικρατηση της σταλινικης θεωριας των σταδιων που ελεγε οτι πρωτα ερχεται ο αγωνας εναντια στην αποικιοκρατια και αργοτερα η παλη για το σοσιαλισμο - το ΚΚΚ επεδιωκε πια οχι την ενοτητα Ελληνων και Τουρκων εργατων αλλα την ενοτητα Ελληνων εργατων και Ελληνων παπαδων και αστων, που οδηγησε τελικα το 1940 στην ανοικτη υιοθετηση της πολιτικης της Ενωσης. Αναποφευκτα οδηγησε και στην διασπαση του εργατικου κινηματος πανω σε εθνικες γραμμες.

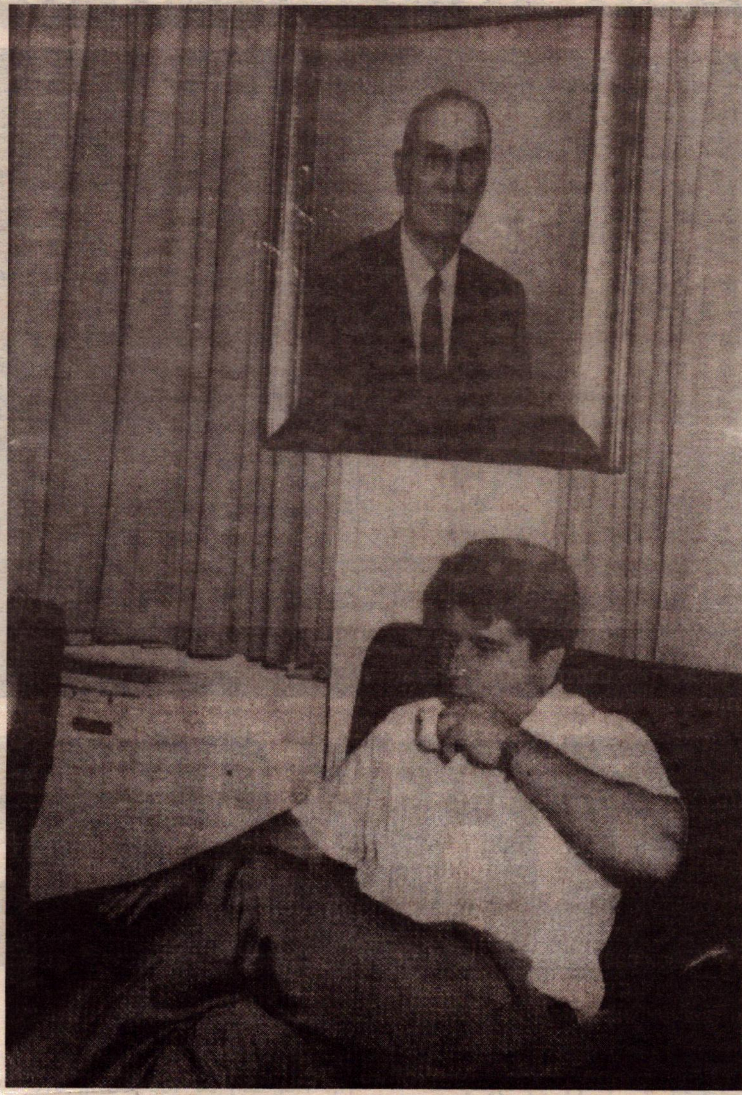

Β' Παγκοσμιος

Η σταλινικη θεση των Λαϊκων Μετωπων και της υπερασπισης της Σοβιετικης Ενωσης, του "σοσιαλισμου σε μια μονο χωρα", οδηγησε το ΚΚΚ-ΑΚΕΛ οχι μονο στην επιδιωξη της εθνικης αντι την ταξικης ενοτητας αλλα και στην συμμαχια ακομα και με τους ιδιους τους αποικιοκρατες.

Το ΑΚΕΛ θεωρει σαν μια απο τις λαμπροτερες σελιδες της αγραφης ακομα ιστοριας του την αποφαση της 16ης Ιουνη 1943 με την οποια καλουσε τον λαο και ιδιαιτερα τους οπαδους του σε μαζικη εθελοντικη καταταξη στον αγγλικο στρατο *"για να προσφερουν τις υπηρεσιες τους στην πρωτη γραμμη του αντιφασιστικου πολεμου"*.

Στη διετια 1939-41, οταν ο Σταλιν ειχε υπογραψει Συμφωνο Ειρηνης με τον Χιτλερ η σταση του Κομμουνιστικου Κομματος ηταν να καταγγελλει τους "δημοκρατικους" ιμπεριαλισμους της Βρετανιας και της Γαλλιας για πολεμοκαπηλεια.

Το Κ.Κ. Κυπρου κατεγγελε:

"Η κυβερνηση που μας οδηγα στην λοιμοκτονια, που εχει προκαλεσει και εξαπλωσει την δυστυχια τωρα μας ζητα για τριτη φορα κρεας για τα κανονια και το αιμα των παιδιων μας. Το πιο σημαντικο μας καθηκον σχετικα μ'αυτη την νεα αποπειρα ειναι η αδιακοπη και συστηματικη προπαγανδα εναντια στην επιστρατευση".

Αυτη η αντιπολεμικη και διεθνιστικη φρασεολογια δεν ειχε καμια σχεση με τον προλεταριακο διεθνισμο. Στην πραγματικοτητα ηταν ενταγμενη στην υπερασπιση της πολιτικης της Μοσχας, στην υπερασπιση του Συμφωνου Χιτλερ - Σταλιν.

Μετα την παραβιαση ομως του Συμφωνου απο τον Χιτλερ και την επιθεση εναντια στην ΕΣΣΔ το ΑΚΕΛ κανει στροφη 180 μοιρων και συμμαχει με τους "δημοκρατικους" ιμπεριαλιστες.

Το ΑΚΕΛ αντι να κλιμακωσει την παλη του εναντια στους αποικιοκρατες δειχνοντας οτι εχουν τις ιδιες φιλοδοξιες και κανουν τα ιδια με τους αντιπαλους τους, στελνει εντεκα μελη της Κ.Ε. και οκτακοσιους αλλους Ακελιστες να καταταγουν στον στρατο της Αυτου Μεγαλειοτητας.

Οταν το 1944 στην Ελλαδα οι Βρετανοι θα συμμαχουσουν με τους φασιστες του Γριβα και τους ταγματασφαλιτες συνεργατες των Ναζι για να τσακισουν το εξεγερμενο ελληνικο προλεταριατο, αναμεσα στους στρατιωτες που εφταναν με τον Σκομπι στον Πειρεα για να πολεμισουν τον ΕΑΜ ηταν κι ο εθελοντης Β.Γ.Γ. του ΑΚΕΛ Αντρεας Φαντης...

Αντιαποικιακος

Η πολιτικη της ταξικης συνεργασιας και η υποστηριξη της Ενωσης ηταν η κυρια αιτια που επετρεψε τελικα στην Εθναρχια και τον Γριβα να παρουν την ηγεσια του αντιαποικιακου αγωνα. Το καθοριστικο ζητημα δεν ηταν η μορφη του αγωνα, αν θα ηταν ενοπλος ή παλλαϊκος αλλα το περιεχομενο του. Το ποιες ταξεις θα τον διεξηγαγαν, με ποιους στοχους και για ποιου τα συμφεροντα.

Το ΑΚΕΛ εκανε ολες τις υποκλισεις απεναντι στους Ελληνοκυπριους αστους και την Εκκλησια. Δουλεψε με απαραμμιλο ζηλο για την επιτυχια του Ενωτικου δημοψηφισματος που ουσιαστικα συνδιοργανωσε με την Εθναρχια. Στο παιγνιδι του "Ενωσης και μονο Ενωσης" ομως ηταν φυσικο οτι το ΑΚΕΛ θα κατεληγε να ειναι ο φτωχος συγγενης, που οχι μονο θα απομονωνοταν αλλα θα εβλεπε τα μελη και τους οπαδους του να δολοφονουνται απο τον Γριβα που ηθελε να τους σβησει απο τον πολιτικο χαρτη. Το ΑΚΕΛ αντι να φτυσει τις συμμαχιες με τους αστους εφτυσε την ταξικη ενοτητα με τους Τουρκοκυπριους εργατες και τον αγωνα για μια αλλη κοινωνια και προτιμησε την «εθνικη ενοτητα» με την εθναρχια και τους ενωτικους.

Ανεξαρτησια

Αλλα αν υπολογιζε κανεις οτι με την ιδρυση της Κυπριακης Δημοκρατιας το 1960 θα εφτανε επιτελους ο καιρος για να μπει ο σοσιαλισμος στην ημερησια διαταξη απο το ΑΚΕΛ, υπολογιζε λαθος.

Γιατι τωρα προειχε η ***ολοκληρωση*** της ανεξαρτησιας της Κυπρου. Και παλι το ΑΚΕΛ ανακαλυπτε ενα ακομα σταδιο, πριν την πολυποθητη παλη για το σοσιαλισμο.

Ταυτιστηκε απολυτα με την πολιτικη του Μακαριου και υποστηριξε ολες τις πολιτικες και στρατιωτικες επιλογες της Ε/κ αρχουσας ταξης για εθνικο ξεκαθαρισμα των Τουρκοκυπριων ειτε αυτες αφορουσαν τα 13 σημεια για αναθεωρηση του προνομοιων που εδινε το συνταγμα της Ζυριχης στους Τουρκοκυπριους ειτε αυτο αφορουσε τις στρατιωτικες επιχειρησεις των ομαδων που εξοπλισε ο Μακαριος για αποκλεισμο των Τουρκοκυπριων σε μικρους και σκορποιους θυλακες. Σε ομιλια του σε πλατια συσκεψη μελων και φιλων του ΑΚΕΛ τον Οχτωβρη του 1963 ο Παπαΐωαννου δηλωνε:

"Ο προεδρος της Κυπριακης Δημοκρατιας Αρχιεπισκοπος Μακαριος εκφραζοντας την ομοφωνη απαιτηση ολοκληρου του ελληνικου κυπριακου λαου, διεκηρυξε οτι θα καταγγελθει η Συνθηκη Εγγυησεως και θ'αναθεωρηθει το Συνταγμα της Κυπριακης Δημοκρατιας, για ν'ανοιξει ετσι ο δρομος προς την ολοκληρωση της εθνικης ανεξαρτησιας και την αυτοδιαθεση του κυπριακου λαου. [δηλ. στην Ενωση]

Το κομμα μας για αλλη μια φορα διακηρυττει οτι υποστηριζει ολοψυχα αυτη τη δηλωση του Μακαριοτατου κι οτι ειναι ετοιμο να προσφερει σ'αυτον καθε βοηθεια για την επιτευξη του επιδιωκωμενου σκοπου".

Εκτος ομως απο το γεγονος οτι το ΑΚΕΛ συνεχιζε να χαρασσει σταθερα μια εθνικη πολιτικη, μια πολιτικη που εβαζε πανω απ'ολα τα συμφεροντα του ε/κ καπιταλισμου, μεσα στη δεκαετια του '60 αρχισε και το ιδιο να ανδεικνυεται σαν μια σοβαρη οικονομικη δυναμη, με τις δικες του επιχειρησεις.

Δεσμιο αυτης της πολιτικης το ΑΚΕΛ αδυνατει να υποστηριξει με συνεπεια τις βασικες οικονομικες διεκδικησεις των Ελληνοκυπριων εργατων και, οπως φανηκε τον Ιουλιο του 1974, και τα βασικα πολιτικα τους δικαιωματα. Γιατι ενω το ΑΚΕΛ μπορει να προειδοποιουσε τον Μακαριο για το επικειμενο πραξικοπημα, το ιδιο δεν εκανε καμια απολυτως κινηση για να το εμποδισει. Και αυτο για να μην τρομαξει τους "ατους πατριωτες". Γιατι η οργανωμενη αντισταση στο πραξικοπημα σημαινε ενα πραγμα. Τον εξοπλισμο των αριστερων.

Σοσιαλδημοκρατια

Με την καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων στην Ανατολικη Ευρωπη η πορεια συγκλησης του ΑΚΕΛ προς τη Σοσιαλδημοκρατια που ειχε αρχισει απο δεκαετιες ολοκληρωνεται. Υποστηριζει ανοιχτα την ενταξη στην Ευρωπαϊκη Ενωση, ασχετα αν ολα τα κτυπηματα που δεχεται σημερα η εργατικη ταξη γινονται στο ονομα αυτης της Ενωσης.

Δηλωνει πια ανοιχτα οτι «*το ΑΚΕΛ, ουδεποτε υποστηριζε τη δικτατορια του προλεταριατου*» και οτι ο σοσιαλισμος μπορει να ειναι κατι σαν την Σουηδια. Δηλαδη ενα κρατος προνοιας και κοινωνικων παροχων οπου μπορουν να συνυπαρχουν το «κρατος και η αγορα».

Ακομα και ο ιδιος ο Χριστοφιας αν εκλεγοταν στις επομενες προεδρικες η κοινωνια μεσα στην οποια ζουμε δεν θα αλλαζε ουτε κατα το ελαχιστο. Το ΑΚΕΛ ειναι ενα κομμα διαχειρησης και οχι ανατροπης του καπιταλισμου. Ειναι ομοιο με το ΠΑΣΟΚ, το ισπανικο PSOE και το Βρετανικο Εργατικο Κομμα.

Επαναστατικο Κομμα

Ενω στηριζουμε το ΑΚΕΛ οταν δεχεται επιθεσεις απο τα δεξια, αυτο δεν σημαινει οτι χαϊδευουμε τις αυταπατες των αγωνιστων που πιστευουν οτι το ΑΚΕΛ μπορει ν'αλλαξει. Η ιδια η εμπειρια των 70 χρονων του ΑΚΕΛ απεδειξε οτι δεν προκειται αλλα ουτε και μπορει ν'αλλαξει απο τα μεσα.

Η λυση για τους εργαζομενους βρισκεται σ'ενα νεο εργατικο σοσιαλιστικο κομμα που δεν λεει: "Ψηφιστε μας και θα λυσουμε εμεις τα προβληματα για σας" αλλα που επιμενει στο οτι "μπορουμε οι ίδιοι να τα λυσουμε με την δικη μας παλη για τα δικα μας συμφεροντα". Ενα κομμα που δεν θα παρουσιαζει καθε ιστορικη στιγμη τις δεξιες προσαρμογες του ειτε σαν δειγμα "υπευθυνοτητας" ειτε σαν "αναγκαιο κακο".

Ενα κομμα που θαχει στη σημαια του το "Εργατες ολου του κοσμου ενωθειτε κι οχι το "Πανω απ'ολα η Κυπρος μας". Τελος, ενα κομμα που θα εχει σαν στοχο τον σοσιαλισμο, που δεν θα φοβαται να συγκρουστει μ'αυτο το αδικο συστημα, κι ουτε θα φοβαται να γραψει την ιστορια του. Για το χτισιμο ενος τετοιου κομματος ειναι που παλευει η Εργατικη Δημοκρατια.

Δαφνος Οικονομου

εργατικη δημοκρατια

Β. Κυπρος
Η δολοφονια του Κουτλου Ανταλι

Η ακροδεξια τρομοκρατικη οργανωση «Τουρκικη Ταξιαρχια της Εκδικησης» ανελαβε την ευθυνη για τη δολοφνια του τουρκοκυπριου δημοσιογραφου Κουτλου Ανταλι. Ο Ανταλι αρθρογραφουσε στη Γενι Ντουζεν, εφημεριδα του Τουρκικου Ρεπουπλικανικου κομματος και υπηρξε πολεμιος του σοβινισμου και στις δυο πλευρες. Πολλες φορες καταγγειλε την κυβερνηση Ντεκτας για τη σοβινιστικη πολιτικη της.

Οι ελληνοκυπριοι εθνικιστες παρα το οτι πολλες φορες στο παρελθον ειχαν κατηγορησει τον Κουτλου Ανταλι για αρθρα του με τα οποια καταγγελε σοβινιστικες δηλωσεις ελληνοκυπριων παραγοντων και εκδηλωσεις στη γραμμη αντιπαραταξης ετρεξαν τωρα που δολοφονηθηκε να τον προβαλουν σαν «δικο τους» επειδη ηταν πολεμιος του Ντεκτας και των εποικων. «Ξεχασαν» την πολεμικη του εναντια στον ελληνοκυπριακο σοβινισμο.

Αυτοι που χτες ειρωνευονταν τις θεσεις του για την επαναπροσεγγιση εγιναν σημερα τιμητες του.

Απο τον Κληριδη μεχρι το Συναγερμο καταγγειλαν την δολοφονια του Ανταλι και παρουσιαζονται σαν υποστηριχτες της δημοκρατιας και της ελευθεριας εκφρασης.

Την ιδια στιγμη ομως κανουν οτι περνα απο το χερι τους για να ενισχυουν την πολιτικη του σοβινισμου που τροφοδοτα τις διαφορες ακροδεξιες «ταξιαρχιες» τοσο στο νοτο οσο και στο βορρα. Αυτοι που σημερα χυνουν κροκοδειλια δακρυα για τον Ανταλι ειναι οι ιδιοι που προωθουν τα πολεμικα δογματα, τους εξοπλισμους, τις σοβινιστικες εκδηλωσεις στη γραμμη αντιπαραταξης που τοσες φορες στο παρελθον καταγγειλε ο ιδιος ο Ανταλι.

Για ποια δημοκρατια και ποια ελευθερια του λογου μιλουν; Δεν ειναι η ιδια η ελληνοκυπριακη Κυβερνηση που τοσες φορες εχει παραδωσει στις τουρκοκυπριακες αρχες, τουρκους και τουρκοκυπριους αντικαθεστωτικους που κατεφυγαν στον νοτο, με αποτελεσμα καποιοι απο αυτους να εχτελεστουν και αλλοι να βρεθουν στις φυλακες;

Δεν ειναι η ιδια η Υπουργος Παιδειας και ο Συναγερμος που θελουν να εξαφανισουν καθε τι μη ελληνικο απο το Πανεπιστημιο; Δεν ειναι αυτοι που ηθελαν το κεφαλι του τουρκοκυπριου Λεχτορα στο Πανεπιστημιο, Νιαζι Κιζιλγιουρεκ; Δεν ειναι αυτοι που επιτεθηκαν στον ελληνοκυπριο φοιτητη Μιχαλη Χατζηκυρου γιατι τολμησε να γραψει αρθρο στο περιοδικο του Πανεπιστημιου υποστηριζοντας οτι η Κυπρος δεν ειναι ελληνικη; Δεν ειναι αυτοι οι ιδιοι που ηθελαν να διωξουν απο το ΡΙΚ τον Τακη Χ"Γεωργιου που φιλοξενησε καποιον που δηλωσε οτι στην Ελλαδα νοιωθει ξενος;

Που ηταν ολοι αυτοι οταν στην τηλεοραση εμφανιζονταν η ακροδεξια ελληνικη «Λεγεωνα» και απειλουσε δημοσιογραφους και οσους προωθουν τον «ενδοτισμο»;

Ολα αυτα εξαφανιστηκαν. Ακομα και το ΑΚΕΛ τα ξεχασε και περιοριστηκε στις καταγγελιες για τον τουρκικο σοβινισμο μονο.

Τα καταστηματα εκλεισαν ενω δεκαδες τουρκοκυπριακα συνδικατα και οργανωσεις καλεσαν σε απεργια την ωρα της κηδειας του Ανταλι, σε ενδειξη διαμαρτυριας για την δολοφονια.

Η καλητερη συμπαρασταση στους τουρκοκυπριους αντισοβινιστες αλλα και ο καλητερος τροπος να τιμησουμε τον Κουτλου Ανταλι ειναι να παλεψουμε πρωτα και κυρια εναντια στους δικους μας σοβινιστες, εναντια σε αυτους που με τον ελληνοκεντρισμο και τα «ενιαια δογματα», ανοιγουν το δρομο στους ακροδεξιους σωβινιστες του «καλος τουρκος, ο νεκρος τουρκος» και του «θανατος στους φιλοτουρκους».

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τα ΜΜΕ και οι διαφοροι πολιτικοι σχολιαστες προσπαθουν να μας πεισουν οτι η εισοδος των Ισλαμιστων στην κυβερνηση της Τουρκιας σημαινει, οτι θα επικρατησει ενα θεοκρατικο καθεστως, που ο φανατισμος του θα απειλησει ολη την περιοχη.

Αυτη ειναι μια ψευτικη εικονα. Στη πραγματικοτηα προσπαθουν να βρουν στηριγματα και να δικαιολογησουν την εθνικιστικη πολιτικη που ακολουθουν. Να δικαιλογησουν το πολεμοκαπηλο δογμα Αρσενη - Κληριδη, τους εξοπλισμους, τις στρατιωτικες ασκησεις, και τις εφεδρειες.

Η εισοδος των ισλαμιστων στην κυβερνηση ειναι δειγμα της βαθιας κρισης και ασταθειας του τουρκικου καπιταλισμου. Αυτο που εκανε τον πολυεκατομμυριουχο Ερμπακαν πρωθυπουργο ειναι οι ψηφοι εκατομμυριων φτωχων που πιστεψαν στις εκλογες του περασμενου Δεκεβρη οτι το κομμα του ειναι η απαντηση στη φωτχεια και τη δυστυχια. Η δημαγωγιες του ομως ξεφτιζουν με γρηγορο ρυθμο.

Σαν πρωθυπουργος υποσχεθηκε οτι θα υποστηριξει ολες τις αποφασεις του ΝΑΤΟ, θα επιδιωξει την ενταξη στην Ε.Ε. θα συνεχισει την πολιτικη των ιδιωτικοποιησεων και της λιτοτητας των προηγουμενων κυβερνησεων.

Η κριση που οδηγησε στην κυβερνητικη ασταθεια των προηγουμενων μηνων θα συνεχιστει. Το εργατικο κινημα δεν εχει σταματησει να δινει μαχες ολο αυτο το διαστημα.

Ο πολεμος στο Κουρδισταν εντεινει τα αδιεξοδα των τουρκων αστων. Μεσα στην απελπισια της η αρχουσα ταξη εχει εξαπολυσει ενα κυμα καταστολης εναντια στην αριστερα, τα συνδικατα και τους κουρδους.

Η καλυτερη συμπαρασταση που μπορουμε να δωσουμε στους εργατες της Τουρκιας ειναι το ξεσκεπασμα της κινδυνολογιας της «δικης μας» αρχουσας ταξης"και η συγκρουση με τον εθνικισμο.

Στις διπλανες στηλες, δημοσιευουμε ανταποκριση απο την εφημεριδα Sosialist Isci, την εφημεριδα της αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στη Τουρκια, για τις προσφατες εξελιξεις.

Απο τις περσινες απεργιες και κινητοποισεις στην Ισταμπουλ που οδηγησαν στην πτωση της Τσιλερ

Οι εργατες αντιστεκονται στη καταστολη

Ενω οι διαπραγματευσεις για τον σχηματισμο της καινουργιας κυβερνησης προχωρουσαν η απερχομενη κυβερνηση του Γιλμαζ εχει εξαπολυσει ενα σκληρο κυμα καταστολης εναντια σε καθε κινητοποιηση. Η αρχουσα ταξη φοβαται οτι και η καινουργια κυβερνηση θα συναντησει την ιδια αγανακατηση και τους αγωνες που συγκλονισαν την Τουρκια το προηγουμενο διαστημα.

Η βαθια οικονομικη κριση εχει προκαλεσει αλλεπαληλες εργατικες κινητοποιησεις, οπως των δημοσιων υπαλληλων, με την συμμετοχη εκατονταδων χιλιαδων εργαζομενων. Προσπαθει τωρα με την τρομοκρατια να εμποδισει προκαταβολικα μια τετοια εξελιξη.

Αυτο το κυμα ξεκινησε με τις επιθεσεις της αστυνομιας στους φοιτητες στις αρχες της ανοιξης και με την δολοφονια τριων διαδηλωτων την Πρωτομαγια. Τωρα η αστυνομια επιτιθεται σε καθε διαδηλωση στους δρομους. 1500 συνδικαλιστες συνεληφθησαν σε μια διαδηλωση στις 8 Ιουνη.

Οι μαναδες αγνοουμενων πολιτικων κρατουμενων κανουν βδομαδιατικες διαμαρτυριες. Τις τελευταιες τεσσερις βδομαδες καθε Σαββατο, η αστυνομια συλλαμβανει εκατονταδες κυριως ηλικιωμενες.

Την Κυριακη 30 του Ιουνη, στο συνεδριο του νομιμου κουρδικου κομματος HADEP, μερικοι νεολαιοι κατεβασαν την τουρκικη σημαια - η παρουσια της ειναι υποχρεωτικη απο τον νομο - και υψωσαν την σημαια του PKK. Αυτη η ενεργεια εδωσε το συνθημα για μια εθνικιστικη εκστρατεια. Σχεδον ολοκληρη η ηγεσια του κομματος συνεληφθηκε καθως εφευγε απο την αιθουσα.

Δολοφονιες

Εκεινη τη νυχτα, αστυνομικοι και φασιστες σταματησαν ενα αυτοκινητο που μετεφερε αντιπροσωπους κοντα στην πολη Καγιεσερι.

Μετα τον ελεγχο των ταυτοτητων οι συνεδροι διαταχθηκαν να μπουν στο αυτοκινητο, οπου γαζωθηκαν με αυτοματα. Τρεις σκοτωθηκαν.

Την Δευτερα η κυβερνηση, η αστυνομια και το φασιστικο κομμα MHP (Κομμα Εθνικου Κινηματος) ξεκινησαν καμπανια για να κρεμαστουν παντου σημαιες.

Ολα τα κρατικα και μερικα ιδιωτικα καναλια εδειχναν μια σημαια στη γωνια της οθονης της τηλεορασης.

Η αστυνομια τρομοκρατουσε μαγαζατορες που αρνουνταν να κρεμασουν σημαιες. Σε αρκετα μερη φασιστες εδειραν ανθρωπους που δεν φιλουσαν την σημαια. Την Τεταρτη το Τουρκικο Μεταλ Ις ενα διασπασπαστικο σωματειο που ελεγχεται απο τους φασιστες, οργανωσε συγκεντρωση για την υπερασπιση της σημαιας.

Την ιδια ωρα η αστυνομια επιτεθηκε βαρβαρα στη διαδηλωση του αριστερου Κομματος Εργασιας και συνελαβε διαδηλωτες. Ο χωρος της συγκεντρωσης ηταν σπαρμενος απο γκλοπ που εσπασαν στις πλατες των διαδηλωτων. Η απαντηση της Αριστερας ηταν πολυ αδυνατη. Στην πλειοψηφια της υποχωρησε στο κλιμα της εθνικιστικης υστεριας.

Συζητιεται η πιθανοτητα να γινει μια μεγαλη διαδηλωση στις 7 Ιουλη οργανωμενη απο την KESK, την συνομοσπονδια των δημοσιων υπαλληλων, οπου τα κομματα της αριστερας εχουν την συντριπτικη πλειοψηφια στην ηγεσια της. Αν αυτη η διαδηλωση πραγματοποιηθει θα αποτελεσει μια καλη ευκαιρια να δοθει μια ενωτικη απαντηση στις επιθεσεις της δεξιας.

Ρεφα

Η συμμετοχη του Ρεφα του ισλαμικου κομματος της Ευημεριας στην κυβερνηση δεν προκειται να φερει αλλαγες στην πολιτικη της κυβερνησης.

Τα πιο σημαντικα υπουργεια παραμενουν στα χερια του Κομματος του Ορθου Δρομου (DYP) της Τσιλερ. Οταν οι μαναδες των αγνοουμενων προσπαθησαν να διαδηλωσουν εξω απο τον χωρο που συνεδριαζε το πρωτο υπουργικο συμβουλιο του Ερμπακαν δεχθηκαν και παλι την επιθεση της αστυνομιας.

Οι δημαρχοι μεγαλων πολεων που ανηκουν στο Ρεφα, εχουν δειξει επανειλημμενα την θεληση τους να επιτεθουν στα σωματεια, εχουν χρησιμοποιησει οπλισμενους τραμπουκους για να σπασουν απεργιακες φρουρες.

Καμμια αλλαγη πολιτικης δεν θα υπαρξει και στο ζητημα του πολεμου. Καθως σχηματιζοταν η κυβερνηση, ο στρατος ξεκινουσε μια ακομα επιθεση μεσα στο Ιρακ εναντια στους ανταρτες του PKK.

Η βαθια κριση εφερε το Ρεφα στην εξουσια, με τις υποσχεσεις που εδινε για καλυτερη ζωη στους φτωχους. Ομως δεν διαθετει καμμια λυση για τα προβληματα. Ο Ερμπακαν θα χρησιμοποιησει τη συμμετοχη του κομματος της Τσιλερ στην κυβερνηση του σαν δικαιολογια για να μην κανει πραξη τις υποσχεσεις του. Ομως ουτε αυτες οι δικαιολογιες, ουτε η καταστολη προκειται να τον σωσουν.

Συντομα θα βρει μπροστα του τα ιδια πολιτικα και οικονομικα αδιεξοδα, τα ιδια κυματα των εργατικων αγωνων που οδηγησαν στην καταρρευση και τις προηγουμενες κυβερνησεις.

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Την Εργατικη Δημοκρατια μπορειτε να τη βρισκετε εχτος απο τις εκδηλωσεις που πουλιεται στα εξης σημεια.

Λευκωσια: Πλατεια Ελευθεριας
καθε Σαββατο απο τις 10:00 π.μ. – 12:00

Λεμεσος: Πλατεια Διοικητηριου
καθε Σαββατο απο τις 10:00 π.μ. – 12:00

Λαρνακα: Πλατεια Ακροπολης
καθε Σαββατο απο τις 10:00 π.μ. – 12:00

Παφος: Περιπτερο Corner Kiosk